

ΣΑΒΒΑΤΟΝ 1 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2023

Μαρίας όσίας τής Αιγυπτίας (†522)· Γεροντίου καί Βασιλείδου μαρτύρων.

Τῷ αὐτῷ Σαββάτῳ, Παναγίας τής Θεοσκεπάστου ἐν Ἄνδρῳ.

Τῷ ΣΑΒΒΑΤῷ ΤΗΣ Ε΄ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ
ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ ΨΑΛΛΟΜΕΝ
ΤΗΝ ΙΚΕΤΗΡΙΟΝ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑΝ
ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΚΑΘΙΣΤΟΝ ΥΜΝΟΝ
ΤΗΣ ΥΠΕΡΑΓΙΑΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

* * * * *

Περίπτωσις τοῦ ἀκαθίστου ὕμνου εἰς τὸν ὄρθρον.

* * * * *

Ο ΟΡΘΡΟΣ

Ὁ ἱερεύς· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἀναγνώστης· Ἀμήν.

Ὁ ἱερεύς· Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Βασιλεῦ οὐράνιε, Παράκλητε, τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας, ὁ πανταχοῦ παρὼν καὶ τὰ πάντα πληρῶν, ὁ θησαυρὸς τῶν ἀγαθῶν καὶ ζωῆς χορηγός, ἐλθέ καὶ σκήνωσον ἐν ἡμῖν καὶ καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ πάσης κηλίδος καὶ σῶσον, ἀγαθέ, τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ ἀναγνώστης· Ἀμήν.

Καὶ λέγει τὸ τρισάγιον.

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος· ἐλέησον ἡμᾶς.
(τρὶς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ ἱερεύς· Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἀγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ

καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἀναγνώστης: Ἀμήν.

Κύριε, ἐλέησον (12άκις).

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ Χριστῷ τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Καὶ τοὺς ἐξῆς ψαλμοὺς (ῶν ἀναγινωσκομένων ὁ ἱερεὺς θυμιᾷ διὰ κατζίου).

Ψαλμὸς ιθ' (19).

Ἐπακούσαι σου Κύριος ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως· ὑπερασπίσαι σου τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ Ἰακώβ.

Ἐξαποστείλαι σοι βοήθειαν ἐξ ἁγίου, καὶ ἐκ Σιών ἀντιλάβοιτό σου.

Μνησθεῖη πάσης θυσίας σου, καὶ τὸ ὄλοκαύτωμά σου πιανάτω.

Δώη σοι Κύριος κατὰ τὴν καρδίαν σου, καὶ πᾶσαν τὴν βουλήν σου πληρώσαι.

Ἀγαλλιασόμεθα ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ σου, καὶ ἐν ὀνόματι Κυρίου Θεοῦ ἡμῶν μεγαλυνθησόμεθα.

Πληρώσαι Κύριος πάντα τὰ αἰτήματά σου· νῦν ἔγνω ὅτι ἔσωσε Κύριος τὸν χριστὸν αὐτοῦ.

Ἐπακούσεται αὐτοῦ ἐξ οὐρανοῦ ἁγίου αὐτοῦ· ἐν δυναστείαις ἡ σωτηρία τῆς δεξιᾶς αὐτοῦ.

Οὔτοι ἐν ἄρμασι καὶ οὔτοι ἐν ἵπποις· ἡμεῖς δὲ ἐν ὀνόματι Κυρίου Θεοῦ ἡμῶν μεγαλυνθησόμεθα.

Αὐτοὶ συνεποδίσθησαν καὶ ἔπεσον· ἡμεῖς δὲ ἀνέστημεν καὶ ἀνωρθώθημεν.

Κύριε, σῶσον τὸν βασιλέα, καὶ ἐπάκουσον ἡμῶν, ἐν ᾗ ἂν ἡμέρᾳ ἐπικαλεσώμεθά σε.

Ψαλμὸς κ' (20).

Κύριε, ἐν τῇ δυνάμει σου εὐφρανθήσεται ὁ βασιλεύς, καὶ ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ σου ἀγαλλιάσεται σφόδρα.

Τὴν ἐπιθυμίαν τῆς καρδίας αὐτοῦ ἔδωκας αὐτῷ, καὶ τὴν θέλησιν τῶν χειλέων αὐτοῦ οὐκ ἔστέρησας αὐτόν.

Ὅτι προέφθασας αὐτόν ἐν εὐλογίαις χρηστότητος· ἔθηκας ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ στέφανον ἐκ λίθου τιμίου.

Ζωὴν ἠτήσατό σε καὶ ἔδωκας αὐτῷ, μακρότητα ἡμερῶν εἰς αἰῶνα αἰῶνος.

Μεγάλη ἡ δόξα αὐτοῦ ἐν τῷ σωτηρίῳ σου, δόξαν καὶ

μεγαλοπρέπειαν ἐπιθήσεις ἐπ' αὐτόν.

Ἵτι δώσεις αὐτῷ εὐλογίαν εἰς αἰῶνα αἰῶνος· εὐφρανεῖς αὐτὸν ἐν καρᾷ μετὰ τοῦ προσώπου σου.

Ἵτι ὁ βασιλεὺς ἐλπίζει ἐπὶ Κύριον, καὶ ἐν τῷ ἐλέει τοῦ Ὑψίστου οὐ μὴ σαλευθῆ.

Εὐρεθείη ἡ χεὶρ σου πᾶσι τοῖς ἐχθροῖς σου· ἡ δεξιὰ σου εὖροι πάντας τοὺς μισοῦντάς σε.

Ἵτι θήσεις αὐτοὺς εἰς κλίβανον πυρός, εἰς καιρὸν τοῦ προσώπου σου.

Κύριος ἐν ὀργῇ αὐτοῦ συνταράξει αὐτούς, καὶ καταφάγεται αὐτοὺς πῦρ.

Τὸν καρπὸν αὐτῶν ἀπὸ τῆς γῆς ἀπολεῖς, καὶ τὸ σπέρμα αὐτῶν ἀπὸ υἰῶν ἀνθρώπων.

Ἵτι ἔκλιναν εἰς σὲ κακά, διελογίσαντο βουλάς, αἷς οὐ μὴ δύνωνται στήναι.

Ἵτι θήσεις αὐτοὺς νῶτον· ἐν τοῖς περιλοίποις σου ἐτοιμάσεις τὸ πρόσωπον αὐτῶν.

Ὑψώθητι, Κύριε, ἐν τῇ δυνάμει σου· ἄσομεν καὶ φαλοῦμεν τὰς δυναστείας σου.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Καὶ λέγει τὸ τρισάγιον.

Ἄγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος· ἐλέησον ἡμᾶς. (τρὶς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῶν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ ἱερεύς· Ἵτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἀναγνώστης· Ἀμήν.

Καὶ τὰ τροπάρια·

Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, νίκας τοῖς βασιλεῦσι, κατὰ βαρβάρων δωρούμενος, καὶ τὸ σὸν φυλάττων, διὰ τοῦ Σταυροῦ σου πολίτευμα.

Δόξα.

Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ ἐκουσίως, τῇ ἐπωνύμῳ σου καινῇ πολιτείᾳ, τοὺς οἰκτιρμούς σου δώρησαι, Χριστὲ ὁ Θεός· εὐφρανὸν ἐν τῇ δυνάμει σου, τοὺς πιστοὺς βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας χορηγῶν αὐτοῖς, κατὰ τῶν πολεμιῶν. Τὴν συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν σὴν, ὄπλον εἰρήνης ἀήττητον τρόπαιον.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Προστασία φοβερὰ καὶ ἀκαταίσχυντε, μὴ παρίδης ἀγαθῆ, τὰς ἰκεσίας ἡμῶν, πανύμνητε Θεοτόκε· στήριξον ὀρθοδόξων πολιτείαν, σῶζε οὐς ἐκέλευσας βασιλεύειν, καὶ χορήγει αὐτοῖς οὐρανόθεν τὴν νίκην· διότι ἔτεκες τὸν Θεόν, μόνη εὐλογημένη.

Ὁ ἱερεὺς· Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου· δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ὁ ἀναγνώστης· Κύριε, ἐλέησον γ'.

Ὁ ἱερεὺς· Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν.

Ὁ ἀναγνώστης· Κύριε, ἐλέησον γ'.

Ὁ ἱερεὺς· Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος).

Ὁ ἀναγνώστης· Κύριε, ἐλέησον γ'.

Ὁ ἱερεὺς ἐκφώνως· Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἀναγνώστης· Ἀμήν.

* * *

Ο ΕΞΑΨΑΛΜΟΣ - ΑΙ ΕΥΧΑΙ

Ὁ ἀναγνώστης· Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον, πάτερ.

Καὶ εὐθὺς ἐκφωνεῖ ὁ ἱερεὺς·

Δόξα τῇ ἁγίᾳ καὶ ὁμοουσίῳ καὶ ζωοποιῷ καὶ ἀδιαιρέτῳ Τριάδι πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἀναγνώστης· Ἀμήν.

Καὶ ἀναγινώσκει ὁ προεστὼς (ἢ ὁ ἀναγνώστης) τὸν Ἑξάψαλμον.

Ὁ δὲ ἱερεὺς ἀναγινώσκει μυστικῶς τὰς εὐχὰς τοῦ Ὁρθρου ἐνώπιον τῆς ἁγίας Τραπεζῆς· μετὰ δὲ τὴν πρώτην τριάδα τῶν Ψαλμῶν ἐξεληθὼν συνεχίζει τὴν ἀνάγνωσιν ἐνώπιον τῆς εἰκόνας τοῦ Κυρίου.

Ὁ ἀναγνώστης·

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.
(τρὶς)

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν

αίνεσίν σου. (δίς)

Ψαλμὸς γ' (3).

Κύριε, τί ἐπληθύνθησαν οἱ θλίβοντές με; Πολλοὶ ἐπανίστανται ἐπ' ἐμέ.

Πολλοὶ λέγουσι τῇ ψυχῇ μου· Οὐκ ἔστι σωτηρία αὐτῷ ἐν τῷ Θεῷ αὐτοῦ.

Σὺ δέ, Κύριε, ἀντιλήπτωρ μου εἶ· δόξα μου καὶ ὑψῶν τὴν κεφαλὴν μου.

Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, καὶ ἐπήκουσέ μου ἐξ ὄρους ἁγίου αὐτοῦ.

Ἐγὼ δὲ ἐκοιμήθην καὶ ὑπνωσα· ἐξηγέρθην, ὅτι Κύριος ἀντιλήφεταιί μου.

Οὐ φοβηθήσομαι ἀπὸ μυριάδων λαοῦ, τῶν κύκλω συνεπιτιθεμένων μοι.

Ἀνάστα, Κύριε, σῶσόν με, ὁ Θεός μου.

Ὅτι σὺ ἐπάταξας πάντας τοὺς ἐχθραίνοντάς μοι ματαίως, ὀδόντας ἀμαρτωλῶν συνέτριψας.

Τοῦ Κυρίου ἡ σωτηρία, καὶ ἐπὶ τὸν λαόν σου ἡ εὐλογία σου.

Καὶ πάλιν.

Ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὑπνωσα· ἐξηγέρθην, ὅτι Κύριος ἀντιλήφεταιί μου.

Ψαλμὸς λζ' (37).

Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς με, μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσῃς με.

Ὅτι τὰ βέλη σου ἐνεπάγησάν μοι, καὶ ἐπεστήριξας ἐπ' ἐμέ τὴν χεῖρά σου.

Οὐκ ἔστιν ἴασις ἐν τῇ σαρκί μου ἀπὸ προσώπου τῆς ὀργῆς σου· οὐκ ἔστιν εἰρήνη ἐν τοῖς ὀστέοις μου ἀπὸ προσώπου τῶν ἀμαρτιῶν μου.

Ὅτι αἱ ἀνομίαι μου ὑπερῆραν τὴν κεφαλὴν μου, ὥσει φορτίον βαρὺ ἐβαρύνθησαν ἐπ' ἐμέ.

Προσώζεσαν καὶ ἐσάπησαν οἱ μῶλωπές μου ἀπὸ προσώπου τῆς ἀφροσύνης μου.

Ἐταλαιπώρησα καὶ κατεκάμφθην ἕως τέλους, ὅλην τὴν ἡμέραν σκυθρωπάζων ἐπορευόμην.

Ὅτι αἱ φόαι μου ἐπλήσθησαν ἐμπαιγμάτων καὶ οὐκ ἔστιν ἴασις ἐν τῇ σαρκί μου.

Ἐκακώθην καὶ ἐταπεινώθην ἕως σφόδρα· ὠρυόμην ἀπὸ στεναγμοῦ τῆς καρδίας μου.

Κύριε, ἐναντίον σου πᾶσα ἡ ἐπιθυμία μου, καὶ ὁ στεναγμός μου ἀπὸ σοῦ οὐκ ἀπεκρύβη.

Ἡ καρδία μου ἐταράχθη, ἐγκατέλιπέ με ἡ ἰσχύς μου, καὶ τὸ φῶς

τῶν ὀφθαλμῶν μου, καὶ αὐτὸ οὐκ ἔστι μετ' ἐμοῦ.

Οἱ φίλοι μου καὶ οἱ πλησίον μου ἐξ ἐναντίας μου ἤγγισαν καὶ ἔστησαν, καὶ οἱ ἔγγιστά μου ἀπὸ μακρόθεν ἔστησαν.

Καὶ ἐξεβιάζοντο οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχὴν μου, καὶ οἱ ζητοῦντες τὰ κακὰ μοι ἐλάλησαν ματαιότητος, καὶ δολιότητος ὅλην τὴν ἡμέραν ἐμελέτησαν.

Ἐγὼ δὲ ὡσεὶ κωφὸς οὐκ ἤκουον, καὶ ὡσεὶ ἄλαλος οὐκ ἀνοίγων τὸ στόμα αὐτοῦ.

Καὶ ἐγενόμην ὡσεὶ ἄνθρωπος οὐκ ἀκούων, καὶ οὐκ ἔχων ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ ἐλεγμούς.

Ὅτι ἐπὶ σοί, Κύριε, ἤλπισα, σὺ εἰσακούσῃ, Κύριε, ὁ Θεός μου.

Ὅτι εἶπον· Μήποτε ἐπιχαρῶσί μοι οἱ ἐχθροί μου, καὶ ἐν τῷ σαλευθῆναι πόδας μου ἐπ' ἐμὲ ἐμεγαλορῶρήμωσαν.

Ὅτι ἐγὼ εἰς μάστιγας ἔτοιμος, καὶ ἡ ἀλγηδὼν μου ἐνώπιόν μου ἔστι διαπαντός.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ ἀναγγελῶ καὶ μεριμνήσω ὑπὲρ τῆς ἀμαρτίας μου.

Οἱ δὲ ἐχθροί μου ζῶσι καὶ κεκραταίωνται ὑπὲρ ἐμέ, καὶ ἐπληθύνθησαν οἱ μισοῦντές με ἀδίκως.

Οἱ ἀνταποδιδόντες μοι κακὰ ἀντὶ ἀγαθῶν ἐνδιέβαλλον με, ἐπεὶ κατεδίωκον ἀγαθωσύνην.

Μὴ ἐγκαταλίπῃς με, Κύριε, ὁ Θεός μου, μὴ ἀποστῆς ἀπ' ἐμοῦ.

Πρόσχευ εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε, τῆς σωτηρίας μου.

Καὶ πάλιν.

Μὴ ἐγκαταλίπῃς με, Κύριε, ὁ Θεός μου, μὴ ἀποστῆς ἀπ' ἐμοῦ.

Πρόσχευ εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε τῆς σωτηρίας μου.

Ψαλμὸς ξβ' (62).

Ὁ Θεός, ὁ Θεός μου, πρὸς σὲ ὀρθρίζω.

Ἐδίψησέ σε ἡ ψυχὴ μου, ποσαπλῶς σοι ἡ σὰρξ μου ἐν γῆ ἐρήμῳ καὶ ἀβάτῳ καὶ ἀνύδρῳ.

Οὕτως ἐν τῷ ἀγίῳ ὤφθην σοι, τοῦ ἰδεῖν τὴν δύναμίν σου καὶ τὴν δόξαν σου.

Ὅτι κρεῖσσον τὸ ἔλεός σου ὑπὲρ ζωάς· τὰ χεῖλη μου ἐπαινέσουσί σε.

Οὕτως εὐλογῆσω σε ἐν τῇ ζωῇ μου, καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀρῶ τὰς χεῖράς μου.

Ὡς ἐκ στέατος καὶ πιότητος ἐμπλησθεῖη ἡ ψυχὴ μου, καὶ χεῖλη ἀγαλλιάσεως αἰνέσει τὸ στόμα μου.

Εἰ ἐμνημόνευόν σου ἐπὶ τῆς στρωμνῆς μου, ἐν τοῖς ὄρθροις ἐμελέτων εἰς σέ.

Ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ σκέπη τῶν πτερυγῶν σου ἀγαλλιάσομαι.

Ἐκολλήθη ἡ ψυχὴ μου ὀπίσω σου, ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιὰ σου.

Αὐτοὶ δὲ εἰς μάτην ἐζήτησαν τὴν ψυχὴν μου· εἰσελεύσονται εἰς τὰ κατώτατα τῆς γῆς· παραδοθήσονται εἰς χεῖρας ῥομφαίας, μερίδες ἀλωπέκων ἔσονται.

Ὁ δὲ βασιλεὺς εὐφρανθήσεται ἐπὶ τῷ Θεῷ, ἐπαινεθήσεται πᾶς ὁ ὀμνύων ἐν αὐτῷ, ὅτι ἐνεφράγη στόμα λαλούντων ἄδικα.

Καὶ πάλιν.

Ἐν τοῖς ὄρθροις ἐμελέτων εἰς σέ, ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ σκέπη τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιάσομαι.

Ἐκολλήθη ἡ ψυχὴ μου ὀπίσω σου· ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιὰ σου.

Καὶ τὰ ἐξῆς ἄνευ μετανοιῶν·

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα· δόξα σοι ὁ Θεός (τρὶς).

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ψαλμὸς πζ' (87).

Κύριε, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου.

Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου, κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.

Ὅτι ἐπλήσθη κακῶν ἡ ψυχὴ μου, καὶ ἡ ζωὴ μου τῷ Ἄδῃ ἤγγισε.

Προσελογίσθην μετὰ τῶν καταβαινόντων εἰς λάκκον, ἐγενήθην ὡσεὶ ἄνθρωπος ἀβοήθητος, ἐν νεκροῖς ἐλεύθερος.

Ὡσεὶ τραυματῖαι καθεύδοντες ἐν τάφῳ, ὧν οὐκ ἐμνήσθης ἔτι, καὶ αὐτοὶ ἐκ τῆς χειρὸς σου ἀπώσθησαν.

Ἔθεντό με ἐν λάκκῳ κατωτάτῳ, ἐν σκοτεινοῖς καὶ ἐν σκιᾷ θανάτου.

Ἐπ' ἐμὲ ἐπεστηρίχθη ὁ θυμὸς σου, καὶ πάντα τοὺς μετεωρισμούς σου ἐπήγαγες ἐπ' ἐμέ.

Ἐμάκρυνας τοὺς γνωστούς μου ἀπ' ἐμοῦ, ἔθεντό με βδέλυγμα ἑαυτοῖς.

Παρεδόθην καὶ οὐκ ἐξεπορευόμην· οἱ ὀφθαλμοί μου ἠσθένησαν ἀπὸ πτωχείας.

Ἐκέκραξα πρὸς σέ, Κύριε, ὅλην τὴν ἡμέραν, διεπέτασα πρὸς σέ τὰς χεῖράς μου.

Μὴ τοῖς νεκροῖς ποιήσεις θαυμάσια; ἢ ἰατροὶ ἀναστήσουσι, καὶ ἐξομολογήσονται σοι;

Μὴ διηγήσεταιί τις ἐν τῷ τάφῳ τὸ ἔλεός σου, καὶ τὴν ἀλήθειάν

σου ἐν τῇ ἀπωλείᾳ;

Μὴ γνωσθήσεται ἐν τῷ σκότει τὰ θαυμάσιά σου καὶ ἡ δικαιοσύνη σου ἐν γῆ ἐπιλελησμένη;

Κἀγὼ πρὸς σέ, Κύριε, ἐκέκραξα, καὶ τὸ πρωῒ ἡ προσευχή μου προφθάσει σε.

Ἵνα τί, Κύριε, ἀπωθῆ τὴν ψυχὴν μου; ἀποστρέφεις τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ;

Πτωχός εἰμι ἐγώ, καὶ ἐν κόποις ἐκ νεότητός μου· ὑψωθείς δὲ ἐταπεινώθην καὶ ἐξηπορήθην.

Ἐπ' ἐμὲ διήλθον αἱ ὀργαί σου, οἱ φοβερισμοί σου ἐξετάραξάν με.

Ἐκύκλωσάν με ὡσεὶ ὕδωρ, ὅλην τὴν ἡμέραν περιέσχον με ἅμα.

Ἐμάκρυνας ἀπ' ἐμοῦ φίλον καὶ πλησίον, καὶ τοὺς γνωστούς μου ἀπὸ ταλαιπωρίας.

Καὶ πάλιν.

Κύριε, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου.

Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου, κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.

Ψαλμὸς ρβ' (102).

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.

Τὸν εὐίλατεύοντα πάσας τὰς ἀνομίας σου, τὸν ἰώμενον πάσας τὰς νόσους σου.

Τὸν λυτρούμενον ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν σου, τὸν στεφανοῦντά σε ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς.

Τὸν ἐμπιπλῶντα ἐν ἀγαθοῖς τὴν ἐπιθυμίαν σου, ἀνακαινισθήσεται ὡς ἄετοῦ ἡ νεότης σου.

Ποιῶν ἐλεημοσύνας ὁ Κύριος, καὶ κρῖμα πᾶσι τοῖς ἀδικουμένοις.

Ἐγνώρισε τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ τῷ Μωϋσῆ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ τὰ θελήματα αὐτοῦ.

Οἰκτίρων καὶ ἐλεήμων ὁ Κύριος, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος· οὐκ εἰς τέλος ὀργισθήσεται, οὐδὲ εἰς τὸν αἰῶνα μηνιεῖ.

Οὐ κατὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἐποίησεν ἡμῖν, οὐδὲ κατὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν.

Ἵτι κατὰ τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τῆς γῆς, ἐκραταίωσε Κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν.

Καθόσον ἀπέχουσιν ἀνατολαὶ ἀπὸ δυσμῶν, ἐμάκρυνεν ἀφ' ἡμῶν τὰς ἀνομίας ἡμῶν.

Καθὼς οἰκτεῖρει πατὴρ υἱούς, ὠκτείρησε Κύριος τοὺς φοβουμένους αὐτόν· ὅτι αὐτὸς ἔγνω τὸ πλάσμα ἡμῶν, ἐμνήσθη

ὅτι χοῦς ἐσμεν.

Ἄνθρωπος ὡσεὶ χόρτος αἱ ἡμέραι αὐτοῦ, ὡσεὶ ἄνθος τοῦ ἀγροῦ οὕτως ἐξανθήσει.

Ὅτι πνεῦμα διήλθεν ἐν αὐτῷ καὶ οὐχ ὑπάρξει, καὶ οὐκ ἐπιγνώσεται ἔτι τὸν τόπον αὐτοῦ.

Τὸ δὲ ἔλεος τοῦ Κυρίου ἀπὸ τοῦ αἰῶνος καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος, ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν.

Καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ ἐπὶ υἱοῖς υἰῶν, τοῖς φυλάσσουσι τὴν διαθήκην αὐτοῦ, καὶ μεμνημένοις τῶν ἐντολῶν αὐτοῦ τοῦ ποιῆσαι αὐτάς.

Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἠτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον πάντες οἱ Ἄγγελοι αὐτοῦ, δυνατοὶ ἰσχύϊ, ποιῶντες τὸν λόγον αὐτοῦ, τοῦ ἀκοῦσαι τῆς φωνῆς τῶν λόγων αὐτοῦ.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πᾶσαι αἱ Δυνάμεις αὐτοῦ, λειτουργοὶ αὐτοῦ οἱ ποιῶντες τὸ θέλημα αὐτοῦ.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ· εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ· εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Ψαλμὸς ρμβ' (142).

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου·

Καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου, ὅτι οὐ δικαιοθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν.

Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου· ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου.

Ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς, ὡς νεκροὺς αἰῶνος, καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμὲ τὸ πνεῦμά μου, ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδία μου.

Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων.

Διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου· ἡ ψυχὴ μου ὡς γῆ ἄνυδρός σοι.

Ταχὺ εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά μου.

Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον.

Ἄκουστὸν ποιήσόν μοι τὸ πρωῒ τὸ ἔλεός σου, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἤλπισα.

Γνώρισόν μοι, Κύριε, ὁδὸν ἐν ᾗ πορεύσομαι, ὅτι πρὸς σὲ ἤρα τὴν ψυχὴν μου.

Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον·

δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.
Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῆ εὐθείᾳ· ἕνεκεν τοῦ
ὀνόματός σου, Κύριε, ζήσεις με.
Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν μου· καὶ ἐν
τῷ ἐλέει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς μου.
Καὶ ἀπολεῖς πάντα τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἐγὼ
δοῦλός σου εἰμι.

Καὶ πάλιν.

Εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου, καὶ μὴ εἰσέλθῃς
εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου. (δίς)

Εἶτα·

Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῆ εὐθείᾳ.

**Καὶ τὰ ἐξῆς μετὰ μετανοιῶν γ',
ἦτοι κεφαλοκλισιῶν καὶ σταυρῶν.**

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα· δόξα σοι, ὁ Θεός. (τρὶς)

**Καὶ μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τῶν εὐχῶν ὁ ἱερεὺς ἀσπασάμενος τὴν
δεσποτικὴν εἰκόνα εἰσέρχεται διὰ τῆς νοτίου πύλης εἰς τὸ Ἱερόν.**

* * *

ΤΑ ΕΙΡΗΝΙΚΑ

Πληρωθέντος τοῦ ἑξαψάλμου, ὁ ἱερεὺς λέγει ἐνώπιον τῆς ἁγίας
Τραπέζης τὰ εἰρηνικά, τοῦ χοροῦ ψάλλοντος μεθ' ἐκάστην δέησιν
τὸ Κύριε, ἐλέησον.

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν τοῦ
Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν ἁγίων
τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν καὶ τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τοῦ ἁγίου οἴκου τούτου καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας
καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος), τοῦ τιμίου
πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας, παντὸς τοῦ κλήρου καὶ
τοῦ λαοῦ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

[Ἐν ταῖς ἱεραῖς μοναῖς προστίθεται·

**Ἐπὲρ τοῦ πατρὸς ἡμῶν (δεῖνος) ἱερομονάχου καὶ πάσης τῆς ἐν
Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.]**

Ἐπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν ἔθνους, πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας ἐν
αὐτῷ καὶ τοῦ κατὰ ξηράν, θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν
στρατοῦ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τῆς πόλεως (ἢ τῆς ἁγίας μονῆς ἢ τῆς χώρας ἢ τῆς νήσου)

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ω ο ο ο ο ο ο ος και αι ω αι αι αι αι ε

πε ε ε ε λε ε ε ε ε ε λε ε ε ε

ε ε φα α α α α νε ε ε ε εν η

η η η η η η η η η η μι ι ι ι

ω ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ιν ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε λε ε

ε ε ε ευ λο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο γη η η η ωη

η με ε ε ε ε ε ε ε ε λε ε χε ε ε

ε ε λε ε ε ε ε ε ε ε νο ο ο ο ο

ο ο ο ω ο ο ο ο ο ος ο ο ο ο ο

ω ο ο ο ο ο ε ε ε ε ο ερ χο ο ο ο ο

ο χο ο ο ο ω ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ω ο ο ο ο με ε ε ε ε ε νο ο ω

ο ο ο ο ο ο ο ος ε ε εν ο ο ο ο
ο ο νο ο χο ο ο ο ο ο ο ο ο μα α
τι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι Κυ υ ρι
ι ι ι ι ι ι ι ι ι Κυ ρι ι ι ς ς ς

Τὸ αὐτὸ μετὰ στίχου, ἦχος $\overset{\wedge}{\rho\acute{\alpha}} \overset{\wedge}{\rho\acute{\alpha}}$ Νη ς

$\overset{\wedge}{\chi}$ Ε ξο μο λο γει σθε τω Κυ ρι ω ο τι
α γα θος ο τι εις τον αι ω ω ω ω να α το
ε ε λε ε ε ο ος α α αυ τς

Ἔτερον ἐκκλησιαστικόν, συνοπτικόν, ἦχος $\overset{\wedge}{\rho\acute{\alpha}} \overset{\wedge}{\rho\acute{\alpha}}$ Γα ς

$\overset{M}{\text{H}}$ ε ε ε ε ε ο ο ο ος Κυ υ ρι ι
ι ι ος και αι αι αι ε ε ε ε πε ε
φα α α νε ε εν η η η η η η μιν ευ
λο ο γη η με ε ε ε νο ο ο ο ο ο ος
ο ε εθ χο ο με νο ο ος εν ο νο ο μα τι ι
Κυ υ υ ρι ι ι ι ι ι ς

Οἱ στίχοι, ἦχος πλ' Γα ρ

Ε ξο μο λο γει σθε τω Κυ ρι ω ο τι
 α γα θος ο τι εις τον αι ω να το ε λε ε
 ος α αυ τς

Π α ντα τα ε θνη ε κυ κλω σαν με και
 τω ο νο μα τι Κυ ρι ς η μν να α α μην α αυ
 τς

Π α ρα Κυ ρι ς ε γε νε το αυ τη
 και ε στιθau μα στη εν ο φθαλ μοις η μων

Ἔτερον καὶ τοῦτο συνοπτικόν, ἦχος πλ' Γα ρ

Θ ε ε ε ε ε ο ο ο ος Κυ υ ρι
 ι ος και αι αι αι ε ε ε ε πε ε
 φα α α νε εν η η η η η η μιν ευ
 λο γη με νος ο ο ο ο ε ερ χο ο ο
 ο ο ο με ε νο ο ος εν ο νο μα τι Κυ
 υ υ ρι ι ι ι ι ς

τὸ τελευταῖον:

Μ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα α νεν η
μιν ευ λο γη με νος ο ερ χο με νος εν
ο νο μα τι Κυ ρι ος

Εἶθ' οὕτω τὸ παρὸν Τροπάριον αὐτόμελον,
καὶ αὐτὸ ἐκ γ' καὶ μετὰ μέλους.

Τῷ Σαββάτῳ τοῦ Ἀκαθίστου ψάλλομεν τὸ παρὸν, παλαιόν.

Ἦχος Νη ς

Τ ο προ ο στα α α α α ια α α α α
χθε ε ε ε ε εν μυ στι ι ι κω ω
ω ω ως λα βω ω ω λα βων εν γνω ω ω
ω ω σει ει ει ει ει ει εν τη η σκη η η
η η η η η η η νη η τδ ς ς ς ς Ι
ω ω ω ση η η η ηφ σπδ δη η η σπδ
δη ε πε ε ε ε ε ε ε στη η η η η ο
α α σω ω ω ω ω ζω ω μα α α τος
λε ε ε ε ε ε γων τη η α α α α πει ει

η η Α α νυ υ υ υ υ υ υ υ υ μ φε ε ε ε

ιε ε ευ τε ε ε ε

Ἔτερον ἀργοσύντομον, Ἰωάννου Ἀρβανίτη.

Ἦχος πλὴν Νη ς

T ο προ στα χθε ε ε ε εν μυ υ στι ι κω ως

λα βω ων εν γνω ω ω ω ω ω σει εν τη

σκη νη η η η η του Ι ι ω ω ση ηφ σπδ δη

η ε πε ε ε ε ε ε στη ο α

σω ω ω μα τος λε ε ε ε ε ε γω ω ων τη

α α πει ρο ο γα α α α μω ο κλι ι ι ι ι

να ας τη η κα α τα α βα α α σει ει τς

ου ρα α α νδ ς ς ς ς χω ρει ει ει ει ει

ται αι α α να α λλοιι ω ω ω τω ω ως

ο ο ο λος ε εν σοι οι οι οι οι ο ον

και βλε ε ε πων εν μητρα σδ λα βο ον τα δδ

ς ς ς ς λδ μο ορ φη η η ην εξ

ι ι στα α μαι κρα αυ γα α ζω ω ων σοι

χαι αι αι αι ρε Νυ υμ φη Α νυ υ υ υμ φε ε ε

ευ τε

Τὸ αὐτό, σύντομον.

Ἦχος πδζ Νη ρ

T ο προ στα χθε εν μυ στι κως λα βων εν

γνω ω ω σει εν τη σκη νη η του Ι ω σηφ

σπδ δη ε πε ε ε στη ο α σω μα τος λε ε

γων τη η α πει ρο γα μω ο κλι ι νας τη

κα τα βα α σει τδ ρς ρ ρα νς χω ρει ει

ται α ναλ λοι ω ω τως ο λος εν σοι ον και

βλε ε ε πω ων εν μητρα σ λα βον τα δδ λδ

μορ φην ε ξι στα μαι κραυ γα ζω ων σοι χαι ρε Νυ υμ

φη Α νυ υμ φε ευ τε

τὸ τέλος χαι ρε Νυ υμ φη Α νυ υμ φε ευ τε ε

ε ε ε ε

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

* * *

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Μετὰ δὲ τὴν Στιχολογίαν τοῦ Καθίσματος τοῦ Ψαλτηρίου, τοῦ, Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου, ψάλλομεν εὐθύς, ἀργῶς πάλιν καὶ μετὰ μέλους, δίχορον τὸ παρόν.

Ὅρα ἐν τῷ παραρτήματι, εἰς τὸ τέλος τῆς Θ. Λειτουργίας.

Ἦχος πλ. δ'. Αὐτόμελον.

Τῇ ὑπερμάχῳ στρατηγῷ τὰ νικητήρια,
ὡς λυτρωθεῖσα τῶν δεινῶν εὐχαριστήρια,
ἀναγράφω σοι ἡ πόλις σου, Θεοτόκε·
ἀλλ' ὡς ἔχουσα τὸ κράτος ἀπροσμάχητον,
ἐκ παντοίων με κινδύνων ἐλευθέρωσον,
ἵνα κράζω σοι· Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Εἶτα ὁ ἱερεὺς ἀναγινώσκει μεγαλοφώνως τοὺς εἰκοσιτέσσαρας κατ' ἀλφάβητον Οἴκους, ἡμεῖς δὲ εἰς τὴν τούτων Ἀνάγνωσιν ἱστάμεθα.

Στάσις Α'.

Ἄγγελος πρωτοστάτης οὐρανόθεν ἐπέμφθη εἰπεῖν τῇ Θεοτόκῳ τὸ χαῖρε (γ)· καὶ σὺν τῇ ἀσωμάτῳ φωνῇ σωματούμενόν σε θεωρῶν, κύριε, ἐξίστατο καὶ ἴστατο κραυγάζων πρὸς αὐτὴν τοιαῦτα·

Χαῖρε, δι' ἧς ἡ χαρὰ ἐκλάμψει·

χαῖρε, δι' ἧς ἡ ἀρὰ ἐκλείψει.

Χαῖρε, τοῦ πεσόντος Ἀδὰμ ἡ ἀνάκλησις·

χαῖρε, τῶν δακρύων τῆς Εὐσας ἡ λύτρωσις.

Χαῖρε, ὕψος δυσανάβατον ἀνθρωπίνοις λογισμοῖς·

χαῖρε, βάθος δυσθεώρητον καὶ ἀγγέλων ὀφθαλμοῖς.

Χαῖρε, ὅτι ὑπάρχεις βασιλέως καθέδρα·

χαῖρε, ὅτι βαστάζεις τὸν βαστάζοντα πάντα.

Χαῖρε, ἀστὴρ ἐμφαίνων τὸν ἥλιον·

χαῖρε, γαστήρ ἐνθέου σαρκώσεως.

Χαῖρε, δι' ἧς νεουργεῖται ἡ κτίσις·

χαῖρε, δι' ἧς βρεφουργεῖται ὁ Κτίστης.

Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Βλέπουσα ἡ ἀγία ἑαυτὴν ἐν ἀγνείᾳ φησὶ τῷ Γαβριὴλ θαρσαλέως· Τὸ παράδοξόν σου τῆς φωνῆς δυσπαράδεκτόν μου τῇ ψυχῇ φαίνεται· ἀσπόρου γὰρ συλλήψεως τὴν κύησιν προλέγεις κράζων· Ἀλληλουῖα.

Γινῶσιν ἄγνωστον γινῶναι ἡ παρθένος ζητοῦσα ἐβόησε πρὸς τὸν λειτουργοῦντα· Ἐκ λαγόνων ἀγνῶν υἱὸν πῶς ἐστὶ τεχθῆναι δυνατόν; λέξον μοι. Πρὸς ἣν ἐκεῖνος ἔφησεν ἐν φόβῳ πρὶν κραυγάζων οὕτω·

Χαῖρε, βουλῆς ἀπορρήτου μύστις·
χαῖρε, σιγῆς δεομένων πίστις.
Χαῖρε, τῶν θαυμάτων Χριστοῦ τὸ προοίμιον·
χαῖρε, τῶν δογμάτων αὐτοῦ τὸ κεφάλαιον.
Χαῖρε, κλίμαξ ἐπουράνιε, δι' ἧς κατέβη ὁ Θεός·
χαῖρε, γέφυρα μετάγουσα τοὺς ἐκ γῆς πρὸς οὐρανόν.
Χαῖρε, τὸ τῶν ἀγγέλων πολυθρύλητον θαῦμα·
χαῖρε, τὸ τῶν δαιμόνων πολυθρήνητον τραῦμα.
Χαῖρε, τὸ φῶς ἀρρήτως γεννήσασα·
χαῖρε, τὸ πῶς μηδένα διδάξασα.
Χαῖρε, σοφῶν ὑπερβαίνουσα γνῶσιν·
χαῖρε, πιστῶν καταυγάζουσα φρένας.
Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Δύναμις τοῦ ὑψίστου ἐπεσκίασε τότε πρὸς σύλληψιν τῆ
ἀπειρογάμῳ· καὶ τὴν εὐκαρπον ταύτης νηδὺν ὡς ἀγρὸν
ἀπέδειξεν ἡδὺν ἅπασι τοῖς θέλουσι θερίζειν σωτηρίαν ἐν τῷ
ψάλλειν οὕτως·

Ἄλληλούϊα.

Ἐχουσα θεοδόχον ἢ παρθένος τὴν μήτραν, ἀνέδραμε πρὸς τὴν
Ἐλισάβετ· τὸ δὲ βρέφος ἐκείνης εὐθὺς ἐπιγνοῦν τὸν ταύτης
ἀσπασμὸν ἔχαιρε καὶ ἄλμασιν ὡς ἄσμασιν ἐβόα πρὸς τὴν
Θεοτόκον·

Χαῖρε, βλαστοῦ ἀμαράντου κλῆμα·
χαῖρε, καρποῦ ἀθανάτου κτῆμα.
Χαῖρε, γεωργὸν γεωργοῦσα φιλάνθρωπον·
χαῖρε, φυτουργὸν τῆς ζωῆς ἡμῶν φύουσα.
Χαῖρε, ἄρουρα βλαστάνουσα εὐφορίαν οἰκτιρμῶν·
χαῖρε, τράπεζα βαστάζουσα εὐθηνίαν ἰλασμῶν.
Χαῖρε, ὅτι λιμῶνα τῆς τρυφῆς ἀναθάλλεις·
χαῖρε, ὅτι λιμένα τῶν ψυχῶν ἐτοιμάζεις.
Χαῖρε, δεκτὸν πρεσβείας θυμίαμα·
χαῖρε, παντὸς τοῦ κόσμου ἐξίλασμα.
Χαῖρε, Θεοῦ πρὸς θνητοὺς εὐδοκία·
χαῖρε, θνητῶν πρὸς Θεὸν παρρησία.
Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Ζάλην ἔνδοθεν ἔχων λογισμῶν ἀμφιβόλων ὁ σώφρων Ἰωσήφ
ἐταράχθη πρὸς τὴν ἄγαμόν σε θεωρῶν καὶ κλεψίγαμον ὑπονοῶν,
ἄμεμπτε· μαθὼν δέ σου τὴν σύλληψιν ἐκ πνεύματος ἁγίου ἔφη·
Ἄλληλούϊα.

Εἶθ' οὕτω τὸ εἰρημένον Κοντάκιον.

Αὐτόμελον. ᾠχος πλ. Νη

Τῆς ὑπερμάχου στρατηγῶν ταυ νικη-
τηριῶν ἁλῶν λυτρωθεῖσαι τῶν δει-
νῶν εὐχαριστηριῶν ἁναγραφῶν σοι
ἡ πόλις σου θεοτόκε ἁλλῶς ἐεχθ-
σα ἁτοκράτος ἁπροσμάχητον ἐκ πα-
ντοῶν μεκινδύων ἐελευθέρωσον ἱνα
κράζω σοι χαῖρε Νύμφη ἁνύμφευ-
τε ἐεεεε

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος...

Μετὰ ταῦτα, ἀναγινώσκομεν ἐκ τοῦ Λόγου εἰς τὸν Ἀκάθιστον ᾠμνον δόσιν μίαν, καὶ στιχολογοῦμεν τὸν Ἄμωμον μεθ' ὃν λέγομεν πάλιν.

Ὅρα ἐν τῷ παραρτήματι, εἰς τὸ τέλος τῆς Θ. Λειτουργίας.

ᾠχος πλ. δ'. Αὐτόμελον.

Τῆς ὑπερμάχου στρατηγῶν ταυ νικητήρια, ὡς λυτρωθεῖσαι τῶν δεινῶν εὐχαριστήρια, ἁναγράφω σοι ἡ πόλις σου, θεοτόκε· ἁλλ' ὡς ἔχουσαι τὸ κράτος ἁπροσμάχητον, ἐκ παντοῶν μεκινδύων ἐλευθέρωσον, ἱνα κράζω σοι· Χαῖρε, Νύμφη ἁνύμφευτε.

Στάσις Β'.

Ἦκουσαν οἱ ποιμένες τῶν Ἀγγέλων ἁμνούντων τὴν ἔνσαρκον Χριστοῦ παρουσίαν, καὶ δραμόντες ὡς πρὸς ποιμένα, θεωροῦσι τοῦτον ὡς ἁμνὸν ἁμωμον, ἐν τῇ γαστρὶ Μαρίας βοσκηθέντα, ἣν

ὕμνοῦντες εἶπον·

Χαῖρε, ἀμνοῦ καὶ ποιμένος μήτηρ·

χαῖρε, αὐλή λογικῶν προβάτων.

Χαῖρε, ἀοράτων ἐχθρῶν ἀμυντήριον·

χαῖρε, Παραδείσου θυρῶν ἀνοικτήριον.

Χαῖρε, ὅτι τὰ οὐράνια συναγάλλεται τῇ γῆ·

χαῖρε, ὅτι τὰ ἐπίγεια συγχορεύει οὐρανοῖς.

Χαῖρε, τῶν Ἀποστόλων τὸ ἀσίγητον στόμα·

χαῖρε, τῶν ἀθλοφόρων τὸ ἀνίκητον θάρσος.

Χαῖρε, στερόδόν τῆς πίστεως ἔρεισμα·

χαῖρε, λαμπρὸν τῆς χάριτος γνώρισμα.

Χαῖρε, δι' ἧς ἐγυμνώθη ὁ Ἄδης·

χαῖρε, δι' ἧς ἐνεδύθημεν δόξαν.

Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Θεοδρόμον ἀστέρα θεωρήσαντες Μάγοι, τῇ τούτου ἠκολούθησαν αἴγλη, καὶ ὡς λύχνον κρατοῦντες αὐτόν, δι' αὐτοῦ ἠρεύνων κραταιὸν ἄνακτα, καὶ φθάσαντες τὸν ἄφθαστον, ἐχάρησαν Αὐτῷ βοῶντες·

Ἄλληλούϊα.

Ἰδον παῖδες Χαλδαίων, ἐν χερσὶ τῆς Παρθένου, τὸν πλάσαντα χειρὶ τοὺς ἀνθρώπους, καὶ Δεσπότην νοοῦντες αὐτόν, εἰ καὶ δούλου ἔλαβε μορφὴν, ἔσπευσαν τοῖς δώροις θεραπεῦσαι καὶ βοῆσαι τῇ Ευλογημένῃ·

Χαῖρε, ἀστέρος ἀδύτου Μήτηρ·

χαῖρε, αὐγὴ μυστικῆς ἡμέρας.

Χαῖρε, τῆς ἀπάτης τὴν κάμινον σβέσασα·

χαῖρε, τῆς Τριάδος τοὺς μύστας φωτίζουσα.

Χαῖρε, τύραννον ἀπάνθρωπον ἐκβαλοῦσα τῆς ἀρχῆς,

χαῖρε, Κύριον φιλάνθρωπον ἐπιδείξασα Χριστόν.

Χαῖρε, ἡ τῆς βαρβάρου λυτρουμένη θρησκείας·

χαῖρε, ἡ τοῦ βορβόρου ῥυομένη τῶν ἔργων.

Χαῖρε, πυρὸς προσκύνησιν παύσασα·

χαῖρε, φλογὸς παθῶν ἀπαλλάττουσα.

Χαῖρε, πιστῶν ὁδηγὲ σωφροσύνης·

χαῖρε, πασῶν γενεῶν εὐφροσύνη.

Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Κήρυκες θεοφόροι γεγονόντες οἱ Μάγοι, ὑπέστρεψαν εἰς τὴν Βαβυλῶνα, ἐκτελέσαντές σου τὸν χρησμόν, καὶ κηρύξαντές σε τὸν Χριστόν ἅπασιν, ἀφέντες τὸν Ἡρώδη ὡς ληρώδη, μὴ εἰδότα ψάλλειν·

Ἄλληλούϊα.

Λάμπας ἐν τῇ Αἰγύπτῳ φωτισμὸν ἀληθείας, ἐδίωξας τοῦ

φεύδους τὸ σκότος, τὰ γὰρ εἶδωλα ταύτης, Σωτήρ, μὴ ἐνέγκαντά σου τὴν ἰσχὺν πέπτωκεν, οἱ τούτων δὲ ῥυσθέντες ἐβόων πρὸς τὴν Θεοτόκον.

Χαῖρε, ἀνόρθωσις τῶν ἀνθρώπων·

χαῖρε, κατάπτωσις τῶν δαιμόνων.

Χαῖρε, τῆς ἀπάτης τὴν πλάνην πατήσασα·

χαῖρε, τῶν εἰδώλων τὸν δόλον ἐλέγξασα.

Χαῖρε, θάλασσα ποντίσασα Φαραῶ τὸν νοητόν·

χαῖρε, πέτρα ἢ ποτίσασα τοὺς διψῶντας τὴν ζώην.

Χαῖρε, πύρινε στῦλε, ὁδηγῶν τοὺς ἐν σκότει·

χαῖρε, σκέπη τοῦ κόσμου, πλατυτέρα νεφέλης.

Χαῖρε, τροφή τοῦ Μάννα διάδοχε·

χαῖρε, τρυφῆς ἀγίας διάκονε.

Χαῖρε, ἡ Γῆ τῆς ἐπαγγελίας·

χαῖρε, ἐξ ἧς ῥέει μέλι καὶ γάλα.

Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Μέλλοντος Συμεῶνος τοῦ παρόντος αἰῶνος μεθίστασθαι τοῦ ἀπατεῶνος, ἐπεδόθης ὡς βρέφος αὐτῷ, ἀλλ' ἐγνώσθης τούτῳ καὶ Θεὸς τέλειος, διόπερ ἐξεπλάγη σου τὴν ἀρρήτον σοφίαν, κράζων· Ἀλληλούϊα.

Αὐτόμελον.

Ἦχος πλ' Νη

Τη υπερμααχωσραατηγωτανικη
τηριιαωςλυτρωθειεισατωνδει
νωνευχαριστηριιααναγραφωσοι
ηπολιισσθεοτοκεαλλωςεεχθ
σαατοκρατοςαπροσμαχηητονεκπα
ντοιωνμεκινδυνωνεελευθερωσονινα
κραζωωσοιχαιρεΝυυμφηΑνυυμφευτε

* * *

Εἶτα ἀναγινώσκομεν τὸν λοιπὸν Λόγον τοῦ Ἀκαθίστου καὶ μετὰ τοῦτον, ὁ Ν' χύμα.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός.

Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεφον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθές ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἠγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἄσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἰμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

* * *

Καὶ οἱ Κανόνες [τοῦ Ἁγίου τῆς Μονῆς εἰς δ', καὶ] τῆς Θεοτόκου
εἰς ε', μετὰ τῶν Τετραωδίων εἰς τὴν τάξιν αὐτῶν.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου, οὗ ἡ ἀκροστιχίς,
ἄνευ τῶν Εἰρμῶν· Χαράς δοχεῖον,
σοὶ πρέπει χαίρειν μόνη, Ἰωσήφ.
Ποίημα Ἰωσήφ τοῦ Ὑμνογράφου.

Ὦδὴ α'. Ὁ εἰρμός.

Ἦχος $\frac{4}{2}$ Βου Σ

Α νοι ξω το σο μα μὲ και πλη ρω θη σε
ται Πνευ μα τος και λο γον ε ρευ ξο μαι τη βα σι
λι δι Μη τρι και ο φθη σο μαι φαι δρωσ πα νη γυ
ρι ζων και α σω γη θε με νος ταυ της τα θαν μα
τα (δίς)

Τροπάρια.

Υ περ α γι α θε ο το κε σω σον η μας
Χ ρι σσ βι βλον εμ ψυ χον ε σφρα γι σμε νην
σε Πνευ μα τι ο με γας Αρ χα γγε λος Α γνη θε ω
με νος ε πε φω νει σοι χαι ρε χα ρας δο χει ον
δι ης της προ μη το ρος α ρα λυ θη σε ται
Υ περ α γι α θε ο το κε σω σον η μας

A δαμ ε παν ορ θω σις χαι ρε Παρ θε ε
ε νε ε θε ο νυμφε τσ α δε η νε κρωσις χαι ρε
Πα να μωμε το πα λα τι ον τσ μο νσ βα σι λε
ως χαι ρε θρο νε ε πυ ρι νε τσ Παντο κρα τορος

Δ ο ο ξα Πα τρι και γι ω και α γι ω
Πνευμα τι

P ο δον το α μα ραν τον χαι ρε η μο ο ο
νη η βλα ψη σα σα το μη λοντο ευ ο σμον χαι ρε η
τε ξα σα το Ο σφρα δι ον τσ παντων Βα σι λε
ως χαι ρε α πει ει ρο γα με κο σμηδι α σωσμα

K αι νυν και α ει ει και εις τσ αι ω νας
των αι ω νων α μην

A γνει ασ θη σαυ ρι σμα χαι ρε δι η η
ης ε εκ του πτω ματος η μων ε ξα νε ψη μεν χαι ρε
η δυ πνο ο ον κρι νον Δε σποι να πι ψης ευ ω δι
α ζον θυ μι α μα α ευ ο σμον μυ ρον πο λυ τι

μον ^ε_{7χ}

Καταβασία.

A ^{B8} νοι ξω το σο μα μα και πλη ρω θη σε
ται Πνευ μα τος ^ε_{7χ} και λο γον ε ρευ ξο μαι τη βα σι
λι δι Μη τρι ^ε_{7χ} και ο φθη σο μαι φαι δρωσ πα νη γυ
ρι ζων ^{B8}₉ και α σω γη θο με νος ^{Πα} ο β' χορός: " τα αυτης
τα θαν μα τα ^ε_{7χ}

ᾠδὴ γ'. Ὁ εἰρμός.

T ^{B8} ρς σρ ρς υ μνο λο γρς Θε ο το ο κε
ως ζω ω σα και α φθονος πη γη ^Δ₂ θι α σονσυγκρο
τη σα αν τας ^ε_{7χ} πνευ μα τι κον σε ρε ω ω σον ^{Πα}₉ και
^{B8} εν τη θει α δο ξη σρ σε φα νων δο ξησ α ξι ω
σον ^ε_{7χ} (δίς)

Τροπάρια.

Υ ^{B8} περ α γι α θε ο το κε σω σον η μας ^ε_{7χ}
Σ ^{B8} τα χυν η βλα ση σα σα τον θει ει ον ως
χω ω ρα α νη ρο τος σα φως ^Δ₂ χαι ρε Εμ ψυ χε τρα

πε ε ζα αρ τον ζω ης χω ρη σα α σα και ρε τζ ζων

τος υ δατος πη η α κε νωτος Δε σποινα

Υ περ α γι α θε ο το κε σω σον η μας

Δ α μα λισ τον μο σχον η τε κου ου σα τον

α α μω μον και ρε τοις πι ζοις και ρε αμ νας κυ η

σα α σα Θε υ α μνον τον αι ρο ον τα κο σμ παν

τος τα παι σμα τα και ρε θε ρ μον ι λα ζη ρι ον

Δ ο ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω

Πνευ μα τι

Ο ρ θρος φα ει νος και ρε η μο ο νη τον

η η λι ον φε ρ σα Χρι ζον φω τος κα τοι κη τη

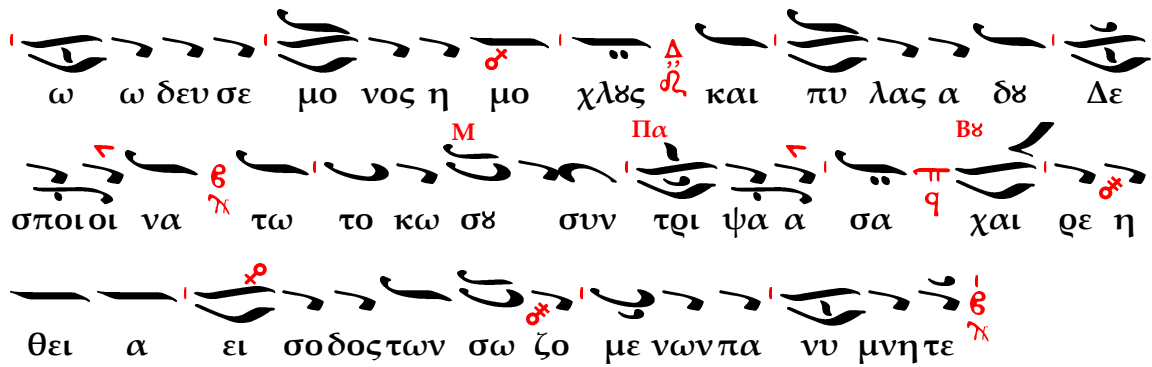
ρι ι ον και ρε το σκοτος λυ σα α σα και τς ζο

φω δεις δαι μο νας ο λο τε λω ως εκ μει ω σα σα

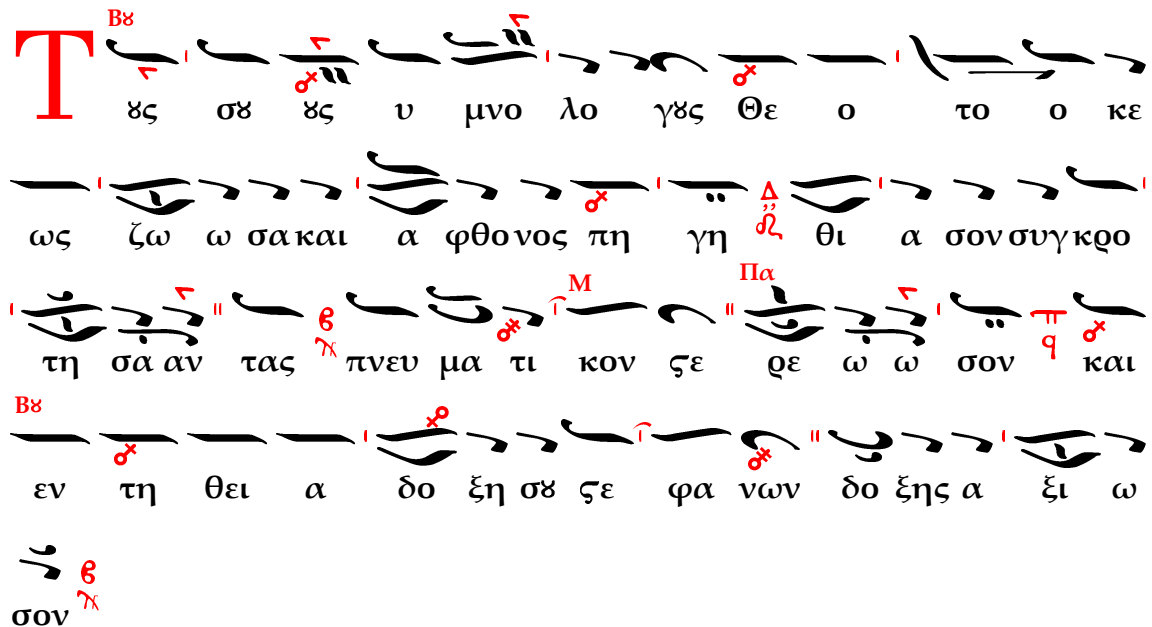
Κ αι νυν και α ει ει και εις τς αι ω νας

των αι ω νων α μην

Χ αι ρε πυ λη μο νη ην ο Λο ο γος δι

 ω ω δευ σε μο νος η μο χλς και πυ λας α δε Δε
 σποιοι να τω το κω σς συν τρι ψα α σα χαι ρε η
 θει α ει σοδοςτων σω ζο με νωνπα νυ μνητε

Καταβασία.

T ςς σς ςς υ μνο λο γς Θε ο το ο κε
 ως ζω ω σα και α φθονος πη γη θι α σον συγκρο
 τη σα αν τας πνευ μα τι κον σε ρε ω ω σον και
 εν τη θει α δο ξη σς σε φα νων δο ξης α ξι ω
 σον

Ὅρα ἐν τῷ παραρτήματι, εἰς τὸ τέλος τῆς Θ. Λειτουργίας.

Ἦχος πλ. δ'. Αὐτόμελον.

Τῇ ὑπερμάχῳ στρατηγῷ τὰ νικητήρια,
 ὡς λυτρωθεῖσα τῶν δεινῶν εὐχαριστήρια,
 ἀναγράφω σοι ἡ πόλις σου, Θεοτόκε·
 ἀλλ' ὡς ἔχουσα τὸ κράτος ἀπροσμάχητον,
 ἐκ παντοίων με κινδύνων ἐλευθέρωσον,
 ἵνα κράζω σοι· Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Στάσις Γ'.

Νέαν ἔδειξε κτίσιν, ἐμφανίσας ὁ Κτίστης, ὑμῖν τοῖς ὑπ' αὐτοῦ
 γενομένοις ἐξ ἀσπόρου βλαστήσας γαστρος, καὶ φυλάξας ταύτην,
 ὡσπερ ἦν, ἄφθορον, ἵνα τὸ θαῦμα βλέποντες, ὑμνήσωμεν αὐτήν,
 βοῶντες·

Χαῖρε, τὸ ἄνθος τῆς ἀφθαρσίας·

χαῖρε, τὸ στέφος τῆς ἐγκρατείας.

Χαῖρε, ἀναστάσεως τύπον ἐκλάμπουσα·

χαῖρε, τῶν Ἀγγέλων τὸν βίον ἐμφαίνουσα.

Χαῖρε, δένδρον ἀγλαόκαρπον, ἐξ οὗ τρέφονται πιστοί·

χαῖρε, ξύλον εὐσκιόφυλλον, ὕφ' οὗ σκέπονται πολλοί.

Χαῖρε, κυοφοροῦσα ὁδηγὸν πλανωμένοις·

χαῖρε, ἀπογεννώσα λυτρωτὴν αἰχμαλώτοις.

Χαῖρε, Κριτοῦ δικαίου δυσώπησις,

χαῖρε, πολλῶν πταιόντων συγχώρησις.

Χαῖρε, στολὴ τῶν γυμνῶν παρῶρησίας·

χαῖρε, στοργὴ πάντα πόθον νικῶσα.

Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Ξένον τόκον ἰδόντες, ξενωθῶμεν τοῦ κόσμου, τὸν νοῦν εἰς οὐρανὸν μεταθέντες, διὰ τοῦτο γὰρ ὁ ὑψηλὸς Θεὸς ἐπὶ γῆς ἐφάνη ταπεινὸς ἄνθρωπος, βουλόμενος ἐλκύσαι πρὸς τὸ ὕψος τοὺς αὐτῷ βοῶντας·

Ἀλληλούϊα.

Ὁλος ἦν ἐν τοῖς κάτω, καὶ τῶν ἄνω οὐδόλως ἀπῆν, ὁ ἀπερίγραπτος Λόγος· συγκατάβασις γὰρ θεϊκὴ, οὐ μετάβασις δὲ τοπικὴ γέγονε, καὶ τόκος ἐκ Παρθένου θεολήπτου ἀκουούσης ταῦτα·

Χαῖρε, Θεοῦ ἀχωρήτου χώρα·

χαῖρε, σεπτοῦ μυστηρίου θύρα.

Χαῖρε, τῶν ἀπίστων ἀμφίβολον ἄκουσμα·

χαῖρε, τῶν πιστῶν ἀναμφίβολον καύχημα.

Χαῖρε, ὄχημα πανάγιον τοῦ ἐπὶ τῶν Χερουβίμ·

χαῖρε, οἴκημα πανάριστον τοῦ ἐπὶ τῶν Σεραφίμ.

Χαῖρε, ἡ τάναντία εἰς ταῦτὸ ἀγαγοῦσα·

χαῖρε, ἡ παρθενίαν καὶ λοχείαν ζευγνῶσα.

Χαῖρε, δι' ἧς ἐλύθη παράβασις·

χαῖρε, δι' ἧς ἠνοίχθη Παράδεισος.

Χαῖρε, ἡ κλεῖς τῆς Χριστοῦ βασιλείας·

χαῖρε, ἐλπίς ἀγαθῶν αἰωνίων.

Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Πᾶσα φύσις Ἀγγέλων κατεπλάγη τὸ μέγα τῆς σῆς ἐνανθρωπήσεως ἔργον, τὸν ἀπρόσιτον γὰρ ὡς Θεόν, ἐθεώρει πᾶσι προσιτὸν ἄνθρωπον ἡμῖν μὲν συνδιάγοντα, ἀκούοντα δὲ παρὰ πάντων οὕτως·

Ἀλληλούϊα.

Ρήτορας πολυφθόγγους ὡς ἰχθύας ἀφώνους ὀρῶμεν ἐπὶ σοί, Θεοτόκε· ἀποροῦσι γὰρ λέγειν τὸ πῶς καὶ Παρθένος μένεις καὶ τεκεῖν ἴσχυσας· ἡμεῖς δὲ τὸ Μυστήριον θαυμάζοντες, πιστῶς βοῶμεν·

Χαῖρε, σοφίας Θεοῦ δοχεῖον·

χαῖρε, προνοίας αὐτοῦ ταμεῖον.

Χαῖρε, φιλοσόφους ἀσόφους δεικνύουσα·

χαῖρε, τεχνολόγους ἀλόγους ἐλέγχουσα.
 Χαῖρε, ὅτι ἐμωράνθησαν οἱ δεινοὶ συζητηταί·
 χαῖρε, ὅτι ἐμαράνθησαν οἱ τῶν μύθων ποιηταί.
 Χαῖρε, τῶν Ἀθηναίων τὰς πλοκάς διασπῶσα·
 χαῖρε, τῶν ἀλιέων τὰς σαγήνας πληροῦσα.
 Χαῖρε, βυθοῦ ἀγνοίας ἐξέλκουσα·
 χαῖρε, πολλοὺς ἐν γνώσει φωτίζουσα.
 Χαῖρε, ὀλκὰς τῶν θελόντων σωθῆναι·
 χαῖρε, λιμὴν τοῦ βίου πλωτήρων.
 Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Σῶσαι θέλων τὸν κόσμον ὁ τῶν ὄλων κοσμήτωρ, πρὸς τοῦτον
 αὐτεπάγγελτος ἦλθε, καὶ ποιμὴν ὑπάρχων ὡς Θεός, δι' ἡμᾶς
 ἐφάνη καθ' ἡμᾶς ἄνθρωπος· ὁμοίω γὰρ τὸ ὅμοιον καλέσας, ὡς
 Θεός ἀκούει·

Ἄλληλούϊα.

Κοντάκιον.

Αὐτόμελον. ᾠχος πᾶσι Νη

Τη υ περ μα α χω ςρα α τη γω τα νι κη
 τη ρι ι α ως λυ τρω θει ει σα τω ων δει
 νων ευ χα ρι στη ρι ι α α να γρα φω σοι
 η πο λι ις σθ Θε ο το κε αλλ ως ε ε χθ
 σα α το κρα τος α προ σμα χη η τον εκ πα
 ντοι ων με κιν δυ νων ε ε λευ θε ρω σον ι να
 κρα ζω ω σοι χαι ρε Νυ υμ φη Α νυ υμ φε ευ
 τε ε ε ε ε ε

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

ᾠτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

ΜΕΣΩΔΙΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Κάθισμα. ᾠχος α΄. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ὁ μέγας Στρατηγός, τῶν αὐλῶν Ἀγγέλων εἰς πόλιν Ναζαρέτ, ἐπιστὰς Βασιλέα, μηνύει σοι Ἄχραντε, τῶν αἰώνων καὶ Κύριον· Χαῖρε λέγων σοι· εὐλογημένη Μαρία, ἀκατάληπτον, καὶ ἀνερμήνευτον βάθος, βροτῶν ἢ ἀνάκλησις.

Δόξα. τὸ τέλος τοῦ αὐτοῦ Καθίσματος.

Χαῖρε λέγων σοι· εὐλογημένη Μαρία, ἀκατάληπτον, καὶ ἀνερμήνευτον βάθος, βροτῶν ἢ ἀνάκλησις.

Καὶ νῦν. τὸ αὐτὸ πάλιν ὄλον.

ᾠχος 4 Πα ρ

Ο ^{Πα} με ε γα α ας Στρα α τη η γο ο ος τω ων
α α υ υ υ υ υ λω ων Α α α γγε ε ε ε
ε λων ^{Πα Δι} εις πο λι ιν Να α ζα α α ρε ετ ε ε
πι ι στα α α ας Βα α σι ι ι λε ε ε ε
α ^{Πα Κε} μη νυ ει σοι ο ι ο ι Α χρα α αν τε των αι ω
ω ω ω νω ω ων και αι Κυ υ ρι ι ι ο ο ο ο
ον ^{Πα Κε} Χαι ρε ε ε λε ε γω ω ω ων σοι ^{Πα} ευ λο
ο γη η με ε ε ε νη η Μα α α ρι ι ι ι
ι α ^{Πα Κε} α κα τα α α λη η η η η πτον ^{Πα} και
α νε ε ε ρη η νε ευ τον βα α α α θος
^{Πα} βρο τω ων η η η α να ακλη η σι ι ι ις

Χ Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ
μα τι

τὸ τέλος τοῦ αὐτοῦ Καθίσματος.

Χ ^{Πα} ^{Κε} αι ρε ε ε λε ε γω ω ω ω ν σοι ^{Πα} ευ λο
ο γη η με ε ε ε νη η **Μ** α α ρι ι ι ι
ι α ^{Πα} ^{Κε} α κα τα α α λη η η η η πτον ^{Πα} και
α νε ε ε ρ μη η νε ευ τον βα α α α θος
^{Πα} βρο τω ω ν η η η α να ακλη η σι ι ι ις

Χ **Κ** αι νυν και α ει και εις τας αι ω νας των
αι ω νων α μην

τὸ αὐτὸ πάλιν ὅλον.

Ἦχος ♯ Πα ρ

Ο ^{Πα} με ε γα α ας Στρα α τη η γο ο ος τω ω ν
α α υ υ υ υ υ λω ω ν **Α** α α γγε ε ε ε
ε λω ν ^{Πα} ^{Δι} εις πο λι ιν **Ν** α α ζα α α ρε ετ ε ε
πι ι στα α α ας **Β** α α σι ι ι λε ε ε ε ε
α ^{Πα} ^{Κε} μη νυ ει σοι οι οι **Α** χρα α αν τε των αι ω

ω ω ω νω ω ων και αι Κυ υ ρι ι ι ο ο ο ο

 ον ^{Πα} ^{Κε} ^{Πα}

 Χαι ρε ε ε λε ε γω ω ωων σοι ^{Πα} ευ λο

 ο γη η με ε ε ε νη η ^{Πα} ^{Κε} ^{Πα}

 Μα α α ρι ι ι ι

 ι α ^{Πα} ^{Κε} ^{Πα}

 α κα τα α α λη η η η η πτον ^{Πα} και

 α ^{Κε}

 νε ε ερ μη η νε ευ τον βα α α α α θος ^{Πα}

^{Πα}

 βρο τω ων η η η α να ακλη η σι ι ι ις ^Δ

 * * *

Γίνεται δὲ καὶ αὖθις Ἀνάγνωσις. Εἶτα ἐξακολουθοῦμεν ψάλλοντες τὸν Κανόνα.

Ῥοδὴ δ'. Ὁ εἰρμός.

Ἦχος ^Δ ^Δ Βου Σ

O ^{Β8}

 κα θη μενος εν δο ο ξη ^Δ ^Δ ε πι θρο ο

 ν8 θε ο τη τος ^ε ^χ εν νε φε λη κ8 ^ε ^χ φη ηλ θεν Ι

 η σ8ς ο ο υ περ θε ος ^Μ ^{Πα} τη α κη ρα τω πα

 " ^{Β8}

 λα μη και δι ε σω ω σε ^π ⁹ τ8ς κραυ γα ζοντας δο

 ξα ^ε ^χ ρι σε τη δυ να μεισου ^ε ^χ

Τροπάρια.

Y ^{Β8}

 περ α γι α θε ο το κε σω σον η μας ^ε ^χ

E ^{Β8}

 φω ναις ασματων πι ι σει ^Δ ^Δ σοι βο ω ω

μεν πα νυ μνη τε χαι ρε πι ον ο ο ρος και τε τυ
ρω με ε νο ον εν Πνευ μα τι χαι ρε λυ χνι α και
σα μνε μαν να φε ρσ σα το γλυ υ και αι νον τα

των ευ σε βων αισθη τη ρι α

Υπερ α γι α θε ο το κε σω σον η μας

Ιλα στη ρι ον τσ κο ο σμσ χαι ρε Α α χραν

τε Δε σποι να χαι ρε κλι μαξ γη η θε εν παν τας α νυ

ψω σα α σα χα ρι τι χαι ρε η γε φυ ρα ον

τως η με τα γσ σ σα εκ θα να τσ παν τας προς

ζω η ην τσ υ μνσ ντας σε

Υπερ α γι α θε ο το κε σω σον η μας

Ου ρα νων υ ψη λο τε ε ρα χαι ρε γη ης

το θε με λι ον εν τη ση νη δυ υ ι α χραν τε

α κο ο πω ως βα σα σα σα χαι ρε κο γ χυ λη πορ

φυ ραν θει αν βα ψα σα εξ αι μα των σσ τω βα σι

λει των δυ να με ων

Δ ο ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω

Πνευμα τι

Ν ο μο θε την η τε κς ς σα α λη θω ως

χαι ρε Δε σποι να τον τας α νο μι ι α ας παν των δω

ρε αν ε ε ξα λει φοντα α κα τα νο η τον

βα θος υ ψος αρ ρη τον α πει ρο γα με δι ης

η μεις ε θε ω θημεν

Κ αι νυν και α ει ει και εις τς αι ω νας

των αι ω νων α μην

Σ ε την πλε ξα σαν τω κο ο σμω α χει

ρο ο πλο κον στε φανον α νυ μο λο γς ς μεν

χαι ρε σοι Παρ θε νε ε κραυ γα ζοντες το φυ λα

κτη ρι ον παν των και χα ρα κω ω μα και κρα ται

ω μα και ι ε ρον κα τα φυ γι ον

Καταβασία.

Ο κα θη μενος εν δο ο ξη ε πι θρο ο

νθ θε ο τητος εν νε φε λη κθ ς φη ηλ θεν Ι
 η σθς ο ο υ περ θε ος τη α κη ρα τω πα
 λα μη και δι ε σω ω σε τθς κραυ γα ζοντας δο
 ξα Χρι σε τη δυ να μεισου

Ῥδὴ ε΄. Ὁ εἰρμός.

Ε ξε στη τα συμ παν τα ε πι τη θει α
 δο ξη σθ συ υ γα αρ α πει ρο γα με Παρ θε ε
 νε ε ε σθες εν μη η τρα τον ε πι πα αντων
 Θε ον και τε ε το κας α χρονον Υι ον πα σι
 τοι οις υ μνθ σι σε σω τη ρι ι αν βρα βευ ον
 τα

Τροπάρια.

Υ περ α γι α θε ο το κε σω σον η μας
Ο δον η κυ η σα σα ζω ης χαι ρε πα
 να μω με η κα τα κλυ σμθ της α μαρ τι ι ας
 σω σα σα κο ο σμον χαι ρε θε ο ο νυ υμ φε
 α α κθ ς σμα και λα λη μα φρι κτον χαι ρε ε εν

διαιτημα τδ δε σπο ο τδ της κτι σε ως

Υπερ α γι α θε ο το κε σω σον η μας

Ισχυς και ο χυ ρω μα αν θρωπων χαι ρε α χραν

τε το ο πε ε α γι α σμα τος της δο ο ξη ης

Μνε κρω σις Α α δν νυμ φων ο λο ο φω ω τε

χαι αι ρε ε των α γγε λων χαρ μο νη χαι ρε η η

βο η θει α των πι στω ως δε ο με νων σ

Υπερ α γι α θε ο το κε σω σον η μας

Πυ ρι μορ φον ο χη μα τδ Λο γσ χαι ρε Δε

σποι να ε εμ ψυ υ χε Πα ρα δει σε το ξυ υ λον

Μεν με σω ε ε χων ζω ης τον Κυ υ ρι ι ον

δ ο γλυ κα σμος ζω ο ποι ει πι σει τδ ρς με

τε χοντας και φθο ρα α υ πο κυ ψαντας

Δο ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω

Πνευ μα τι

Ρων νυ με νοι σθε νει σσ πι ζως α να βο ω

μεν σοι ^{Δι} χαι ρε πο λις τϛ Παμ βα ^{Β8} σι λε ε ω ^ε ως ^{7x}

δε δο ξα ^{Δι} σμε ε να και α ^{Β8} ξι α α κϛ ϛ στα ^{Δι}

πε ρι ης λε ^{Β8} λα ληνται σα ^{Δι} φως ο ρος α α λα

το μητον ^Μ χαι ρε ^{Β8} βα α θος α ^ε με τρητον ^{7x}

Κ ^{Β8} αι νυν και α ^ε ει ει και εις τϛς ^ε αι ω ^{7x} νας

των ^ε αι ω ^{7x} νων α μην ^ε

Ε ^{Β8} υ ρυ χω ρον σκη νω ^ε μα τϛ ^ε Λο γϛ χαι ρε Α

χραν τε ^{Δι} κο ο χλο ος η τον ^ε θει ον μα ργα ρι ι την ^ε

προ α γα ^{Δι} γϛ ϛ σα ^ε χαι ρε παν θα αυ μα α στε ^{Δι}

πα αντων προς Θε ^{Β8} ον κατα λα γη ^{Δι} των μα κα α

ρι ζον των σε ^ε Θε ο το ο κε ^ε Ε κα στοτε ^ε

Καταβασία.

Ε ^{Β8} ξε στη τα συμ παν τα ε ^ε πι τη θει α

δο ξη σϛ ^{Δι} συ υ γα αρ α ^ε πει ρο γα με Πα ρ θε ε

νε ^ε ε ^Μ σρες εν ^{Δι} μη η τρα ^{Δι} τον ε ^ε πι πα αντων

Θε ον ^{Β8} και τε ^{Δι} ε το κας α ^ε χρονον Υι ον ^{Δι} πα ^ε σι

τοι οἰς υ μνᾶ σι σε ἑ σω τη ρι ι αν βρα βευ ον
τα

Ὦδὴ Γ'. Ὁ εἰρμός.

Τ^{Πα} ην θει ει αν ταυ την και παν τι μον τε λῶν τες ε
ορ την οι θε ο φρονες της Θε ο ο μη το ρο ος
Ββ δευ τε τας χει ρας κρο τη σω μεν τον εξ αυ της τε
χθε εν τα Θε ον δο ξα ζοντες (δίζ)

Τροπάρια.

Υ^{Ββ} περ α γι α θε ο το κε σω σον η μας
Π^{Πα} α στα ας τῶ λο γῶ α μο λυν τε αι τι α της
των παν των θε ω σε ως χαι ρε Πα α να χρα ντε ε
Ββ των Προ φη των πε ρι η χη μα χαι αι ρε των Α
πο στολων το ε εγ κα λλω πισμα
Υ^{Ββ} περ α γι α θε ο το κε σω σον η μας
Ε^{Πα} κ σῶ ῥ η δρο σος α πε στα ξε φλο γμον πο λυ
θε ἱ ας η λυ σα σα ο θεν βο ο ω μεν σοι οι
Ββ χαι ρε ο πο κος ο εν δρο σος ον Γε δε ων Παρ

θε νε προ ε ε θε α σα το

Υ περ α γι α θε ο το κε σω σον η μας

Ι δα υ σοι χαι ρε κραυ γα ζο μεν λι μην η μιν

γε νυ θα λατ τευ ου σι και ορ μη η τη ρι ο ον

Β εν τω πε λα γει των θλι ψε ων και των σκαν δα

λων παντων τυ πο ο λε μη το ρος

Υ περ α γι α θε ο το κε σω σον η μας

Χ α ρα ας αι τι α χα ρι τω σον η μων τον λο

γι σμον τυ κραυ γα ζειν σοι χαι ρε η η α φλε κτος

Β βα τος νε φε λη ο λο φω τε η τας πι στας α

πανστως ε πι ι σκι α ζυ σα

Εἶτα τὸ Τετραώδιον.

Ποίημα τοῦ αὐτοῦ Ἰωσήφ, οὗ ἡ ἀκροστιχίς·

Αὕτη ἡ ᾠδὴ τοῦ Ἰωσήφ.

ᾠδὴ 5'.

Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν. Ἦχος **Π** Δι-θ

Α γι οι τυ θε υ προ σβευ σα τε υ περ η

μων

A θλὸν τες οἱ Μαρτυρες ^Δ και ὡς λιθοεικέλε
κτοι ^ε ἐπιγῆς κυλιόμενοι ^Δ οἱ κοδομιαν
ἀπασαν τὴ ἐχθρὸν ^Δ τε λειώσκατες τρεψαν ^Δ και να
οἱ Θεοὶ ἔχρηματιισαν ^Δ

A γιοι τὸ Θεοῦ πρεσβευσάτε ὑπερη
μων ^Δ

Υ μασ ἰκετεύομεν ^Δ τῆς τὸν δρομοντον καλον ^ε
τετελεκοτάς Μαρτυρες ^Δ τὸν τῆς Νηστειας
δρομοντρεχειν ἡ μασ ^Δ καλῶς ἐνισχύσατε ^Δ α
ρετων τε λειώσει διαλαμποντας ^Δ

Νεκρώσιμον.

M ἀκαριοὺς ἐξελέξω και προσελα
βὲ Κυριε ^Δ

T ἡς δὲ λῆσθ Δεσποτα ^Δ μετὰ στανας ἀπογῆς ^ε
προς σε τον ὑπεραγαθον ^Δ σῆς Βασιλειας ποιη
σον κοινώσων ^Δ θειων Μαρτυρων ^Δ σὺ ^ε ι ε

ραι αῖς με σι τει αῖς πο λυ ε λε ε ε Δ
Θεοτοχίον.

Υπερ α γι α Θε ο το κε σω σον η μας Δ

Ημο νη πα νυ μνη τος Δ τοις υ μνη σι σε πι

στωσ ε α μαρ τη μα των α φε σιν Δ και χα ρι σμα των

θει ων δι α νο μην Δ δο θη ναι ι κε τευ ε Δ τον πα

να α γι ον Λο γον Μη τρο παρ θε ε νε Δ

Ἔτερος. Ποίημα Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου.
Ῥδὴ 5'.

Τοῦ κήτους τὸν Προφήτην. Ἦχος π̣' β̣' Κε ρ

Αγι οι τσ Θε ο ν' πρε σβευ σα τε υ περ η μων u q

Την μνη μην εκ τε λων τες των Μαρ τυ υ ρων ν' Κυ u q

ρι ω α να πεμ ψω μεν τς υμ νς u q ση με ρον εν θε ως ευ

φραι νο με ε νοι u q

Αγι οι τσ Θε ο ν' πρε σβευ σα τε υ περ η μων u q

Τα ξι φη και το πυρ μη πτο η θε εν τες ν' θαρ u q

ρδν τες εν τη πι στει Α θλο φο ροι u q τυ ραν νς εν τσ τω κα

τε πλη ξα α τε u q

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω ^{ν'}₂₂ και Α γι ω Πνευ μα τι ^u₉

Τ ρι α δα τοις προ σω ποις α νυ μνω ω σε ^{ν'}₂₂ Μο

να δα κατ ε σι αν προ σκυ νω σε ^u₉ Πα α τερ Υι ε και Πνευ

μα Α γι ι ον ^u₉

Θεοτοχίον.

Κ αι νυ υν και α ει ^{ν'}₂₂ και εις τες αι ω νας των

αι ω νων α μην ^u₉

Α γγε λων και αν θρω πων ευ φη μι ι α ^{ν'}₂₂ υ

παρ χεις ο τι ε τε κες Παρ θε νε ^u₉ Χρι στον τον Σω τη ρα των

ψυ χων η η μων ^u₉

Θ αυ μα στος ο Θε ος εν τοις Α γι οις αυ τς ^u₉

Θ α να τω την ζω ην α ντι λα βο ον τες ^{ν'}₂₂ σκιρ

τα τε τα ε ρα νι α οι κων τες ^u₉ Α θλο φο ροι εν δο ξοι

Χρι στς τς Θε ε ^u₉

Α ψυ χαι αυ των εν α γα θοις αυ λι σθη σονται ^u₉

Θ α να τς και ζω ης ο κυ ρι ε ευ ων ^{ν'}₂₂ τς

πι στει με τα στα ντας εκ τσ βι ς Χρι στε συν Α γι οισ σδ
α να πα αυ σον

Ὁ εἰρμός.

Τ ς κη τς τον Προ φη την ε λυ τρω ω σω ε
με δε Εκ βυ θσ α μαρ τη ματων α να γα γε Κυ ρι ε
και σω σον με ε ε ε ε

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις:

Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης...

* * *

Ὅρα ἐν τῷ παραρτήματι, εἰς τὸ τέλος τῆς Θ. Λειτουργίας.

Κοντάκιον. Ἦχος πλ. δ'. Αὐτόμελον.

Τῇ ὑπερμάχῳ στρατηγῷ τὰ νικητήρια,
ὡς λυτρωθεῖσα τῶν δεινῶν εὐχαριστήρια,
ἀναγράφω σοι ἡ πόλις σου, Θεοτόκε·
ἀλλ' ὡς ἔχουσα τὸ κράτος ἀπροσμάχητον,
ἐκ παντοίων με κινδύνων ἐλευθέρωσον,
ἵνα κράζω σοι· Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Καὶ τοὺς λοιποὺς ἐξ Οἴκου.

Στάσις Δ'.

Τεῖχος εἶ τῶν Παρθένων, Θεοτόκε Παρθένε, καὶ πάντων τῶν εἰς
σὲ προστρεχόντων, ὁ γὰρ τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς, κατεσκευάσεν
σε Ποιητῆς Ἄχραντε, οἰκήσας ἐν τῇ μήτρᾳ σου, καὶ πάντας σοι
προσφωνεῖν διδάξας·

Χαῖρε, ἡ στήλη τῆς παρθενίας·

χαῖρε, ἡ πύλη τῆς σωτηρίας.

Χαῖρε, ἀρχηγὲ νοητῆς ἀναπλάσεως·

χαῖρε, χορηγὲ θεϊκῆς ἀγαθότητος.

Χαῖρε, σὺ γὰρ ἀνεγέννησας τοὺς συλληφθέντας αἰσχροῶς·

χαῖρε, σὺ γὰρ ἐνουθέτησας τοὺς συληθέντας τὸν νοῦν.

Χαῖρε, ἡ τὸν φθορέα τῶν φρενῶν καταργοῦσα·

χαῖρε, ἡ τὸν σπορέα τῆς ἀγνείας τεκοῦσα.

Χαῖρε, παστὰς ἀσπόρου νυμφεύσεως·

χαῖρε, πιστοὺς Κυρίῳ ἀρμόζουσα.

Χαῖρε, καλή κουροτρόφε παρθένων·
χαῖρε, ψυχῶν νυμφοστόλε ἀγίων.
Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Υμνος ἅπας, ἡττᾶται, συνεκτείνεσθαι σπεύδων, τῷ πλήθει τῶν πολλῶν οἰκτιρμῶν σου· ἰσαριθμούς γάρ τῇ ψάμμῳ ὤδᾶς, ἂν προσφέρωμέν σοι, Βασιλεῦ ἅγιε, οὐδὲν τελοῦμεν ἄξιον, ὧν δέδωκας ἡμῖν, τοῖς σοὶ βοῶσιν·
Ἀλληλούϊα.

Φωτοδόχον λαμπάδα, τοῖς ἐν σκότει φανεῖσαν, ὀρῶμεν τὴν ἁγίαν Παρθένον, τὸ γὰρ αὐτὸν ἄπτουσα φῶς, ὁδηγεῖ πρὸς γνῶσιν θεϊκὴν ἅπαντας, αὐτῇ τὸν νοῦν φωτίζουσα, κραυγῇ δὲ τιμωμένη ταῦτα·

Χαῖρε, ἀκτὶς νοητοῦ Ἡλίου·
χαῖρε, βολὶς τοῦ ἀδύτου φέγγους.
Χαῖρε, ἀστραπὴ τὰς ψυχὰς καταλάμπουσα·
χαῖρε, ὡς βροντὴ τοὺς ἐχθροὺς καταπλήττουσα.
Χαῖρε, ὅτι τὸν πολύφωτον ἀνατέλλεις φωτισμόν·
χαῖρε, ὅτι τὸν πολυῤῥητον, ἀναβλύζεις ποταμόν.
Χαῖρε, τῆς κολυμβήθρας ζωγραφοῦσα τὸν τύπον·
χαῖρε, τῆς ἀμαρτίας ἀναιροῦσα τὸν ῥύπον.
Χαῖρε, λουτῆρ ἐκπλύνων συνείδησιν·
χαῖρε, κρατῆρ κερνῶν ἀγαλλίασιν.
Χαῖρε, ὁσμὴ τῆς Χριστοῦ εὐωδίας·
χαῖρε, ζωὴ μυστικῆς εὐωχίας.
Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Χάριν δοῦναι θελήσας, ὀφλημάτων ἀρχαίων, ὁ πάντων χρεωλύτης ἀνθρώπων, ἐπεδήμησε δι' ἑαυτοῦ, πρὸς τοὺς ἀποδήμους τῆς αὐτοῦ χάριτος· καὶ σχίσας τὸ χειρόγραφον, ἀκούει παρὰ πάντων οὕτως·
Ἀλληλούϊα.

Ψάλλοντές σου τὸν τόκον, ἀνυμνοῦμέν σε πάντες, ὡς ἔμψυχον ναόν, Θεοτόκε, ἐν τῇ σῇ γὰρ οἰκῆσας γαστρί, ὁ συνέχων πάντα τῇ χειρὶ Κύριος, ἡγίασεν, ἐδόξασεν, ἐδίδαξε βοᾶν σοι πάντα·
Χαῖρε, σκηνὴ τοῦ Θεοῦ καὶ Λόγου·
χαῖρε, Ἁγία Ἀγίων μείζων.
Χαῖρε, κιβωτὴ χρυσοθεῖσα τῷ Πνεύματι·
χαῖρε, θησαυρὸς τῆς ζωῆς ἀδαπάνητε.
Χαῖρε, τίμιον διάδημα, βασιλέων εὐσεβῶν·
χαῖρε, καύχημα σεβάσμιον, Ἱερέων εὐλαβῶν.
Χαῖρε τῆς Ἐκκλησίας ἀσάλευτος πύργος·
χαῖρε, τῆς βασιλείας τὸ ἀπόρθητον τεῖχος.
Χαῖρε, δι' ἧς ἐγείρονται τρόπαια·

χαῖρε, δι' ἧς ἐχθροὶ καταπίπτουσι.
Χαῖρε, χρωτὸς τοῦ ἐμοῦ θεραπεία·
χαῖρε, ψυχῆς τῆς ἐμῆς σωτηρία.
Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

ᾠ πανύμνητε Μῆτερ, ἡ τεκοῦσα τὸν πάντων Ἁγίων ἀγιώτατον
Λόγον (ἐκ γ'), δεξαμένη τὴν νῦν προσφορὰν, ἀπὸ πάσης ῥῦσαι
συμφορᾶς ἅπαντας, καὶ τῆς μελλούσης λύτρωσαι κολάσεως τοὺς
σοὶ βοῶντας·
Ἀλληλούϊα.

Καὶ πάλιν τὸν πρῶτον Οἶκον.

Ἄγγελος πρωτοστάτης οὐρανόθεν ἐπέμφθη εἰπεῖν τῇ Θεοτόκῳ τὸ
χαῖρε· καὶ σὺν τῇ ἀσωμάτῳ φωνῇ σωματούμενόν σε θεωρῶν,
κύριε, ἐξίστατο καὶ ἴστατο κραυγάζων πρὸς αὐτὴν τοιαῦτα·
Χαῖρε, δι' ἧς ἡ χαρὰ ἐκλάμψει·
χαῖρε, δι' ἧς ἡ ἀρὰ ἐκλείψει.
Χαῖρε, τοῦ πεσόντος Ἀδὰμ ἡ ἀνάκλησις·
χαῖρε, τῶν δακρῶν τῆς Εὐας ἡ λύτρωσις.
Χαῖρε, ὕψος δυσανάβατον ἀνθρωπίνοις λογισμοῖς·
χαῖρε, βάθος δυσθεώρητον καὶ ἀγγέλων ὀφθαλμοῖς.
Χαῖρε, ὅτι ὑπάρχεις βασιλέως καθέδρα·
χαῖρε, ὅτι βαστάζεις τὸν βαστάζοντα πάντα.
Χαῖρε, ἀστὴρ ἐμφαίνων τὸν ἥλιον·
χαῖρε, γαστήρ ἐνθέου σαρκώσεως.
Χαῖρε, δι' ἧς νεουργεῖται ἡ κτίσις·
χαῖρε, δι' ἧς προσκυνεῖται ὁ πλάστης.
Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

* * *

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ, ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Καὶ αὐθις ὁ ἀναγνώστης τὸ Κοντάκιον.

ᾠχος πλ. δ'. Αὐτόμελον.

Τῇ ὑπερμάχῳ στρατηγῷ τὰ νικητήρια,
ὡς λυτρωθεῖσα τῶν δεινῶν εὐχαριστήρια,
ἀναγράφω σοι ἡ πόλις σου, Θεοτόκε·
ἀλλ' ὡς ἔχουσα τὸ κράτος ἀπροσμάχητον,
ἐκ παντοίων με κινδύνων ἐλευθέρωσον,
ἵνα κράζω σοι· Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Συναξάριον. Πρῶτον τοῦ Μηναίου.

Μὴν Ἀπρίλιος, ἔχων ἡμέρας λ'.

Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας ιγ' καὶ ἡ νύξ ὥρας ια'.

Τῇ Α' τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τῆς ὀσίας μητρὸς ἡμῶν Μαρίας τῆς

Αίγυπτίας. (~†421)

Στίχ. Ἀπῆρε πνεῦμα, σὰρξ ἀπερῶν πάλαι·
Τὸν ὄστινον γῆ κρύπτε νεκρὸν Μαρίας.

Πρώτη Ἀπριλίου Μαρίη θάνεν εὖχος ἐρήμου.

Κατὰ τὸν καιρὸν τῆς τοῦ τιμίου Σταυροῦ προσκυνήσεως, πολλῶν ἀπανταχόθεν συντρεχόντων ἐν τοῖς Ἱεροσολύμοις, ἀκολάστοις νέοις καὶ αὐτῇ συνεξωρήθη. Κατὰ τὸν τόπον δὲ γενομένη καὶ ἀοράτως τῆς τῶν σεπτῶν εἰσόδου κωλυομένη, τὴν Θεομήτορα Παρθένον ἀγνὴν ἐγγυητὴν ἔθετο, εἰ τὴν εἴσοδον συγχωρηθεῖη, σωφροσύνην μὲν ἐλέσθαι, μηκέτι δὲ βίω πονηρῶ καὶ ταῖς σαρκικαῖς δουλεύειν ἡδοναῖς καὶ ἐπιθυμίαις. Καὶ μὲν τοι τῆς εὐχῆς τυχοῦσα καὶ περαιωθεῖσα τὸν Ἰορδάνην καὶ γενομένη κατὰ τὴν ἔρημον, ἐπὶ χρόνοις τεσσαράκοντα ἐπτὰ ἠγωνίσαστο, μηδένα μὲν ἄνθρωπον, μόνον δὲ τὸν Θεὸν ἔχουσα θεατὴν· δι' οὗ καὶ τῆς ἀνθρωπίνης μὲν φύσεως ἀπανεστή, τὴν δὲ ἀγγελικὴν ἐπὶ γῆς ἀγωγὴν καὶ πολιτείαν ἐκτίσαστο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν καὶ ὁμολογητοῦ Μακαρίου, ἡγουμένου τῆς μονῆς τῆς καλουμένης Πελεκητῆς. (†820)

Στίχ. Ὁ Μακάριος μακαριστὸς ἐν βίῳ,
Μακαρίως νῦν γῆ ἐνοικεῖ Μακάρων.

Τῆς φήμης δὲ ταύτης Ταράσιος, ὁ ἀγιώτατος Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως, κατήκοος γεγονώς, μετεστείλατο αὐτὸν διὰ τοῦ πατρικίου Παύλου, πάλαι μὲν παρ' αὐτοῦ, ἀπηγορευμένη νόσῳ κατεσχημένου, θεραπευθέντος, τότε δὲ τῆς συμβίου αὐτοῦ ὁμοίως παρὰ τῶν ἱατρῶν ἀπαγορευθείσης, καὶ παρ' αὐτοῦ ἀναρρώσθεισης· ὃν καὶ εὐλογήσας, ἱερουργὸν Κυρίου πεποίηκεν· οὐ γὰρ παρακοὴν ἐνόσει, ὡς οἱ πολλοί, ἀλλ' ὑπακοὴν ἐπετήδευεν, ὡς εἰς ζωὴν εἰσάγουσαν. Ἀπελθὼν δὲ πρὸς τὴν Μονὴν αὐτοῦ, τὴν ταπεινώσιν, ἣν εἶχε, πολλαπλασίονα εἰργάσατο.

Βασιλεύσας δὲ μετ' ἐκεῖνον Μιχαὴλ ὁ Τραυλός, καὶ αὐτὸς τῆς αὐτῆς βδελυρᾶς θρησκείας ὑπάρχων, ἐξαγαγὼν τὸν Ἅγιον ἐκ τῆς φυλακῆς καὶ πολλὰ δι' ἑαυτοῦ καὶ δι' ἐτέρων κολακεύσας καὶ ἀπειλήσας, ἤνυε πλέον οὐδέν· διὸ καὶ ἐν Ἀφουσίᾳ τῇ νήσῳ τοῦτον ἐξορίσας, ἐν ἀσφαλείᾳ ἐφύλαττεν. Ὁ δὲ Ἅγιος πάντα γενναίως φέρων, ἠὺχαρίσκει τῷ Θεῷ. Χρονίσας δὲ ἐν τοιαύτῃ ἐξορίᾳ καὶ πλεῖστα ἀγωνισάμενος καὶ σημείων αὐτουργῶν ἐκεῖσε γενόμενος, ἀπῆλθε πρὸς Κύριον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν Μελίτωνος, ἐπισκόπου Σάρδεων. (†177)

Στίχ. Μέλι, Μελίτων, τρύγα ἐν Παραδείσῳ,
Ὁ λόγους γλυκεῖς συνθέσας ὥσπερ μέλι.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἁγίων μαρτύρων Γεροντίου καὶ Βασιλείδου. (γ' αἰ.)

Στίχ. Σὺν Βασιλείδῃ Γερόντιος ἐκ ξίφους
Γερῶν μετέσχε παμβασιλέως Λόγου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου καὶ δικαίου Ἄχαζ.

Στίχ. Ἄχαζ Θεοῦ πέφυκεν ἐστὼς πλησίον,
Ἄχαζ, ὃς εἶπεν· Οὐ Θεὸν μου πειράσω.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου Σιαβτέλι τοῦ μελανορείτου ἐν Γεωργία. (ιβ'-ιγ' αἰ.)

Στίχ. Βίου τὰ τερπνὰ καὶ τιμὰς βασιλέων,
Ἵπὲρ Χριστοῦ, Αὐτὸν Ἰωάννης βλέπει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Εὐλογίου τοῦ μαυρορείτου, διὰ Χριστὸν σαλοῦ. (ιβ'-ιγ' αἰ.)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ἁγίου μάρτυρος Ἀβραάμ τοῦ Βουλγάρεως, ὑπὸ τῶν μουσουλμάνων εἰς φιλὰ τμηθέντος. (†1229)

Στίχ. Ἔχει διὰ σὲ Ἀβραάμ ὁ προπάτωρ,
Κόλπον, Ἀβραάμ, τερπνὸν ἐν παραδείσῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Γεροντίου, κανονάρχου τῆς Λαύρας τῶν Σπηλαίων τοῦ Κιέβου. (ιδ' αἰ.)

Στίχ. Ναί! Γερόντιε, καὶ ἄνω κανονάρχει,
Ἐνθα ἄγγελοι ἄδουσι τῷ Κυρίῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Εὐθυμίου τοῦ θαυματουργοῦ, ἀρχιμανδρίτου Σουζδαλίας. (†1404)

Στίχ. Εἰκὼν ὑπάρξας καὶ τύπος μοναζόντων,
Βαδίζει Εὐθύμιος εἰς χώραν ζώντων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Παχωμίου, ἀρχιεπισκόπου Ῥωμάνου καὶ Γαλατσίου ἐν Μολδαβία. (†1724)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Βαρσανουφίου, γέροντος τῆς σκήτεως Ὀπτινα ἐν Ῥωσία. (†1913)

Εἶτα τὸ παρὸν τοῦ Τριωδίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, Σαββάτῳ τῆς πέμπτης ἑβδομάδος τῶν Νηστειῶν, ἐορτάζομεν τὸν Ἀκάθιστον Ὑμνον τῆς Ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, καὶ Ἀειπαρθένου Μαρίας.

Στίχ. Ὑμνοὶς αὐπναις εὐχαρίστως ἡ Πόλις,
Τὴν ἐν μάχαις ἄγρυπνον ὕμνῃ Προστάτιν.

Ταῖς τῆς σῆς ὑπερμάχου τε καὶ ἀπροσμάχου Μητρὸς πρεσβείαις, Χριστὲ ὁ Θεός, τῶν περικειμένων καὶ ἡμᾶς ἀπάλλαξον συμφορῶν, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς, ὡς ὁ μόνος φιλόανθρωπος. Ἀμήν.

* * *

Εἶτα αἱ ζ' καὶ ἡ ᾠδαὶ τοῦ κανόνος.

ᾠδὴ ζ'. Ὁ εἰρμός.

Ἦχος $\frac{1}{2}$ Βου ξ

Ο ^{Β8}υκ ε λα α τρε ευ σαν τη κτι σει οι οι θε ο
φρο νες ⁶πα ⁷ρα τον κτι ⁶σαν ⁷τα ⁶α ⁷λλα ⁶πυ ⁷ρο ος

απειλην ανδρειως πατησαντες και ροντες εψαλ
λον υπερυμνηητε οτων πατερωων Κυ
ριος και θεος ευλογητοσ ει

Τροπάρια.

Υπεραγια θεοτοκοςωσονημας

Ανυμνασμεενσεβωντες και αιρεο

χημα ηλιετνοητασ αμπελος αληθινη

τον βοτρυντον πεπειρον ηγεεωργησασα οι

Πα νονσταζοντασ τοντας ψυχασ ευφραινοντασ

των πισωσσεδοξαζοντων

Υπεραγια θεοτοκοςωσονημας

Ιατηηρατων ανθρωπων ηηκυησα

σα και ρεθεο νυυμφε ηραβδος ημυστι

κη ανθος το αμαραντον ηεεξανθησασα

Πα και ρε Δεσποινα διησχαρας πληηρα

μεθα και ζωην κληρονομασμεν

Υπερ α γι α θε ο το κε σω σον η μας

Ρη το ρε ευ υ σα υ σθε νει γλωσ σα Δε σποι

να υ μνο λο γη σαι αι σε υ περ γαρ τα Σε ρα φειμ

υ ψω θησ κυ η σα σα τον βα σι λε α Χρι ζον ον

Πα ι κε τε ευ ε πα σης νυν βλα βη ης ρυ σα σθαι

πι ζως σε προ σκυ νθ εν τας

Υπερ α γι α θε ο το κε σω σον η μας

Ευ φη μει ει σε ε μα κα ρι ζον τα α τα πε ρα

τα και α να κρα ζει ει σοι χαι ρε ο το μος εν

ω δα κτυ λω ε γγε γρα πται Πα τρος ο λο γος α

Πα γνη ον ι κε τε ευ ε βι βλω ζω ης τς δς δα

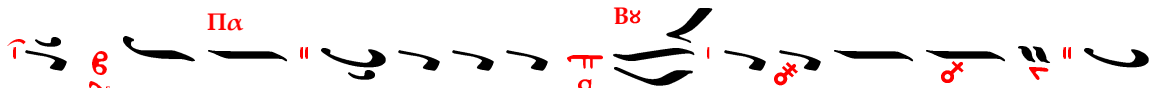

λς σς κα τα γρα ψαι θε ο το ο κε

Υπερ α γι α θε ο το κε σω σον η μας

Ικε τε ευ ο ο μεν οι δς λοι σς υ και κλι νο

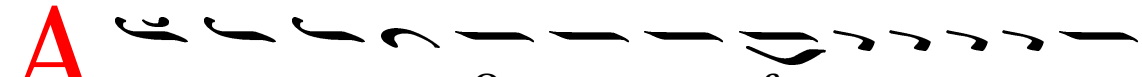
μεν γο νυ καρ δι ας η μων κλι νον το ςς σς

α γνη και σω σον τς θλι ψε σι βυ θι ζο με νς η

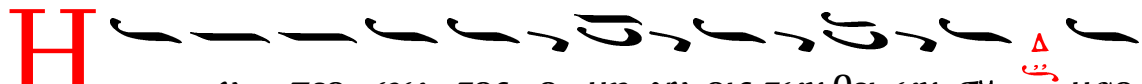

 Πα Ββ
 μας και συν τη ρη η σον πα σης εχ θρων α α λω

 σε ως την σην πο λιν Θε ο το ο κε

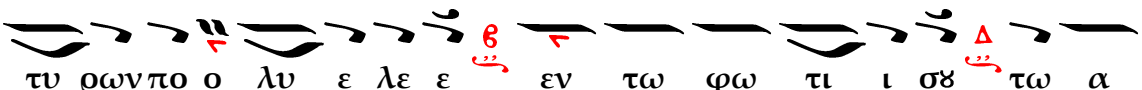
Τοῦ Τετραωδίου. Ὠδὴ ζ΄.

Δροσοβόλον μὲν τὴν κάμινον. Ἦχος π̄ Δι-θ.

A

 γι οι τϷ Θε Ϸ πρε σβευ σα τε υ περ η

 μων

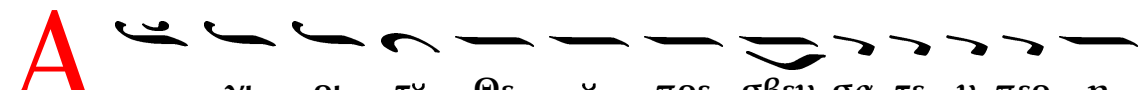
H

 υ περ φω τος ο μη γυ ρις των θει ων σϷ μαρ

 τυ ρων πο ο λυ ε λε ε εν τω φω τι ι σϷ τω α

 δυ των νυν πε ρι πο λει αυ των ι κε σι αις φω τι

 σμον α μαρ τι ων τε ι λα σμον πα ρα σϷ πα σι χρι

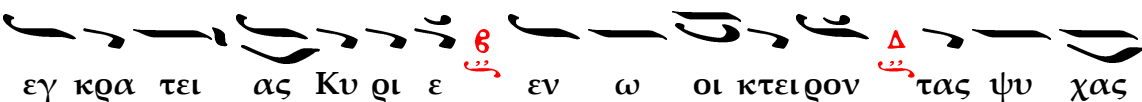

 στε

A

 γι οι τϷ Θε Ϸ πρε σβευ σα τε υ περ η

 μων

Ω

 Ϸ ω ραι ος ο και ρος ον η μιν δε δω κας της

 εγ κρα τει ας Κυ ρι ε εν ω οι κτει ρον τας ψυ χας

 η μων ως α γα θος ευ χαις των α γι ων Α θλη

των των τα ω ραι α και σε πτα στερ ξα ντων Πα θη η
σδ

Νεκρώσιμον.

Μ α κα ρι οι ρς ε ξε λε ε ξω και προ σε λα
βδ Κυ ρι ε

Δ ι ελ θο ντας πο λυ ω δυ νον κλυ δω νι ον τδ
βι ς τδ ρς οι κε τας σδ εγ κα θορ μι σον εις λι
με να δε σπο τα ζω ης βο αν με τα παντων ε κλε
κτων ευ λο γη τος ει ο Θε ος ο των Πα τε ρων η
μων

Θεοτοχίον.

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω σον η μας
Η τδ νο μη τον δο τη ρα Α ει παρ θε νε κυ
η σα σα α ι κε τευ ε τας α νο μι ι ας υ
πε ξα ραι πα σας εν και ρω τω νυν ε νε στω τι
τοις κα λως προ αι ρθ με νοις ε ξα σκειν θει ας νη
στει ασπδδην

ᾠδὴ ζ'. Ἐτερος εἰρμός.

Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός. Ἦχος π̣ά̣ Κε ϕ

Δ ο ξα σοι ο Θε ο ος η μων δο ξασοι ^u₉

Ε υ λο γη τος ει ο Θε ος ^{ν'}₂₂ ο δει ξας γεν

ναι αι ρς ^{ν'}₂₂ υ περ σε α θλ κ εν τας τας Μα ρ τυ ρας ^u₉ ο

υ πε ρυ μνητος και υ περ εν δο ο ξος ^u₉

Δ ο ξα σοι ο Θε ο ος η μων δο ξασοι ^u₉

Ε υ λο γη τος ει ο Θε ος ^{ν'}₂₂ ο τς Α θλο

φο ο ρς ^{ν'}₂₂ πρε σβεις η μιν εις σε πα ρα σχο μενος ^u₉ ο

υ πε ρυ μνητος και υ περ εν δο ο ξος ^u₉

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω ^{ν'}₂₂ και Α γι ω Πνευ μα τι ^u₉

Ε υ λο γη τος ει ο Θε ος ^{ν'}₂₂ ο εις μεν τη

φυ υ σει ^{ν'}₂₂ προ σω ποις δε τρι σι γνω ρι ζο μενος ^u₉ ο

υ πε ρυ μνητος και υ περ εν δο ο ξος ^u₉

Θεοτοχίον.

Κ αι νυ υν και α ει ^{ν'}₂₂ και εις τς αι ω νας των

αι ω νων α μην ^u₉

Ευλογητος ει ο Θεος ο τεχθεις α
σπο ο ρως και την Τε κσ ανδει ει ξας α γνευ 8 σαν
ο υ πε ρυ μνητος και υ περ εν δο ο ξος

Τοις Α γι οις τοις εν τη γη αυ τσ ε θαν
μα στω σεν ο Κυ ρι ος

Ευλογητος ει ο Θεος ο θη ρας φι
μω ω σας και σβε σας πυρ εις δο ξαν των Α γι ων
σ ο υ πε ρυ μνητος και υ περ εν δο ο ξος

Μα κα ρι οι 8ς ε ξε λε ε ξω και προ σε λα
β 8 Κυ ρι ε

Ευλογητος ει ο Θεος ο α πο θα
να α τσ εις α πειρον ζω ην με τα θε μενος
πι στεισοι εν βι ω λει τσ γη σα αν τας

Ὁ εἰρμός.

Ευλογητος ει ο Θεος ο βλε επων α
βυ υσ σς ο κα θη μενος ε πι των Χε ρ 8 βιμ ο υ

πε ρυ μνητος και υ περ εν δο ο ξος

ᾠδὴ ἡ. Ὁ εἰρμός.

Ἦχος Βου Σ

Παι αι δας ευ α γεις εν τη κα μι ι νω
ο το ο κος της Θε ο το κς δι ε σω σα το
το τε με εν τυ πς μενος νυν δε ε νερ γς με ε
νος την οι κς με νην α πα σαν α γει ρει
ψα αλ λς σαν τον Κυ ρι ο ον υ υ μνει τε τα
ερ γα και υ περ υ ψς σ τε εις παν τας
τς αι ω ω νας

Τροπάρια.

Υπερ α γι α θε ο το κε σω σον η μας
Νη δυ υ ι τον Λο γον υ πε δε ε ζω
τον πα αν τα βα ζα ζον τα ε βα ζα σας γα λα
κτι ι ε ξε θρεψας νευ μα τι τον τρε φο ον τα την
οι κς με νην α πα σαν α γνη ω ψα αλλο ο
μεν τον Κυ ρι ο ον υ υ μνει τε τα ερ γα και

υ περ υ ψα ρ τε εις παντας τας αι ω ω νας

Υ περ α γι α θε ο το κε σω σον η μας

Μ ω ση ης κα τε νο η σεν εν βα α τω

το με ε γα μυ ρι ον τω το κω σθ Παι δεσ προ ο

ει κο νισαν τω το εμ φα νε ζα α τα με σον πυ

ρος ι στα με νοι και μη φλε γο ο με ε νοι

α κη ρα τε ε α α γι α Παρ θε νε ο θεν σε

υ υ μν ρ μεν εις παντας τας αι ω ω νας

Υ περ α γι α θε ο το κε σω σον η μας

Ο ι πρω ω ην α πα τη γυ μνω θε εν τες

στο λη ην αφθα ρι ας ε νε δυ θη μεν τη κυ

ο ο φο ρι α σθ και οι κα θε ζο με ε νοι εν

σκο τει πα ρα πτω σε ων φως κα τω πτε ευ σα α

μεν φω τος κα τοι κη τη ρι ον Κο ρη ο θεν σε

υ υ μν ρ μεν εις παντας τας αι ω ω νας

Υ περ α γι α θε ο το κε σω σον η μας

N ε κ ρ ο ι ο ι δι α σ ζ ω ο ποι ο υ ν τ αι
ζ ω η η ν γ α ρ τ η ν εν υ πο ζ α τον ε κυ η σ α ς
ευ λα λ ο ι ο ι α λα λ ο ι π ρ ω η ν χ ρ η μα τι ζ ο ο ν
τε ς λε π ρ ο ι α πο κα θ αι ρ ο ν τ αι νο σο ι δι ω
ω κ ο ο ν τ αι π νευ μα των α ε ρ ι ω ν τα π λ η θ η
τη ν τ αι Πα ρ θε ε νε β ρ ο των η σω τη ρ ι ι α
Υ πε ρ α γ ι α θε ο το κε σω σ ο ν η μα ς
H κ ο ο σ μ ω τε κ σ α σω τη ρ ι ι αν
δι η η ς α πο γ η ς ει ς υ ψ ο ς η ρ θ η με ν χ αι ρ ο ι ς
Π α αν τε υ λο γ η τε σ κε π η και κ ρ α τ αι ω ω μα
και ο χ η ρ ω μα των με λ ω δ ο υ ν των α γ η
τον Κυ ρ ι ο ο ν υ υ μ νει τε τα ε ρ γ α και υ πε ρ
υ ψ ο ο υ τε ει ς παν τ α ς αι ω ω να ς

Τοῦ Τετραωδίου. Ὡδή η΄.

Ἐκ φλογὸς τοῖς Ὁσίοις. Ἦχος π̄ Δι-θ

A γ ι ο ι τ ε Θε ο υ π ρ ε σ βευ σα τε υ πε ρ η

μων

Tων αγιων Μαρτυρων τα κατατορθωματα ε
πρανοι Νοες υπεερεθαυμασαν των προ
σευ χαις τα ελεησδεσποτα εν ημιν πλσσι
ως θαυμασωσον Οικτιμον

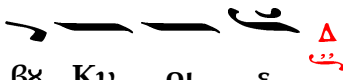
Aγιοι τθεσπρεσβευσατε υπερη

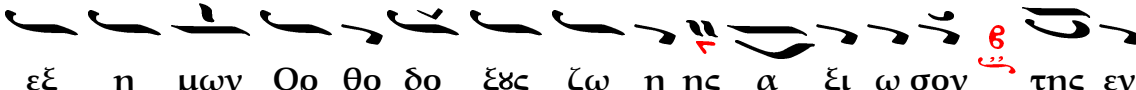
μων

Oι το πυρθειαδροσωκατααπατησαντες
Αθληται τ Κυρισ αξιιοθαυμαστοι ρυσα
τε ημας τ πυρος τ κολαζοντος ταις προς τον δε
σποοτην θερμαις υμων πρεσβειαις

Νεκρώσιμον.

Mακαριοι σ ε ξελεεξωκαιπροσελα

βσ Κυριε

Υπεραγαθελογετς εκδημησαντας
εξημων Ορθοδοξς ζωηης αξιωσον της εν

8 ρα νω και α γι ας λαμπρο τητος ταιστων καλ λι

νι ι κων Μαρ τυ ρων ι ι κε σι αις

Θεοτοχίον.

Υπερ α γι α Θε ο το κε σω σον η μας

Ικε σι αις Οικτιρ μον της κυ υ η σα σης σε και

α γι ων Μαρ τυ ρων και Α α πο στο λων σφ φω τι σον

η μων τας ψυ χας τδ ο ξα ζειν σε εν α γα λ λι α

α σει ψυ χης εις τδ ς αι ω νας

Είρμὸς ἕτερος. Ὡδὴ ἡ.

Τὴν ποιητὴν τῆς Κτίσεως. Ἦχος π̄ ᾱ Κε ρ

Α γι οι τδ Θε ο πρεσβευ σα τε υ περ η μων

Χο ροι Μαρ τυ ρων α γι οι μνη σθη τε των πο

θω α νυ μνη των υ μας και υ πε ρυ ψδ ς ντων Χρι

στον εις τδ ς αι ω ω ω νας

Α γι οι τδ Θε ο πρεσβευ σα τε υ περ η μων

Ε ι φει τυ μπα νι ζο με νοι ε χαι ρον οι Μαρ

τυ ρες υ μνη τες Χρι στον και υ πε ρυ ψδ ς ν τες εις

παντας τς αι ω ω ω ω νας

Χ Ε υ λο γη μεν Πα τε ρα Υι ον και Α γι

ον Πνεευ μα τον Κυ ρι ον

Η ε νο προ πως με ρι ζεται η Τρι ας και με νει

α με ρης ως Θε ος ην υ πε ρυ ψη σ μεν εις παν τας

τς αι ω ω ω ω νας

Θεοτοχίον.

Κ αι νυ υν και α ει και εις τς αι ω νας των

αι ω νων α μην

Π αρ θε νος βρε φος τε το κε Θε ο ος γαρ

εκ ταυ της ε νην θρω πη σε πα σα σα ρξ υ μνει ει

τω αυ τον εις τς αι ω ω ω ω νας

Θ αυ μα στος ο Θε ος εν τοις Α γι οις αυ τς

Σ τη λαι αν δρει ας ω φθη σαν πτω σιν δι α

βο λη θρι αμ βευ ον τες οι Μα ρ τυ ρες υ μνσ εν

τες Χρι στον εις τς αι ω ω ω ω νας

A ψυ χαι αυ των εν α γα θοις αυ λι σθη σονται ^{u q}

T ον Α βρα αμ κολ πω σα σθαι ^{v' 22} α ξι ω σον

Κυ ρι ε τς δσ λς σσ ^{u q} πι στει με τα στα αν τας

προς σε και τη ελ πι ι ι ι δι ^{u q}

A ι νς μεν ευ λο γς ς μεν ^{v' 22} και προ σκυ νς ς

μεν τον Κυ ρι ον ^{u q}

Ὁ εἰρμός.

T ον Ποι η την της Κτι σε ως ^{v' 22} ον φρι ιτ τς σιν Α

γγε λοι υ μνει τε λα οι ^{u q} και υ πε ρυ ψς ς τε εις

παν τας τς αι ω ω ω να α α α ^{u q} ας

Ὁ διάκονος: Τὴν Θεοτόκον ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Ἡ Τιμιωτέρα οὐ στιχολογεῖται.

Ὡδὴ θ'. Ὁ εἰρμός.

Ἦχος ^Δ Βου ς

A ^{B8} πας γη γε ^M νης ^{B8} σκι ρ τα τω τω Πνευ μα τι λαμ πα α

δσ ^{Πα} χς μενος ^{Πα} πα νη γυ ρι ^{B8} ζε τω ω δε ^{u q} α ὕ λων

νο ^M ο ων φυ σις γε ραι ρς σα ^{u q} την ι ε ραν πα

^{Δι} νη γυ ριν ^Δ της Θε ο μη η το ο ρος ^Δ και βο

α α α α τω και ροις πα αμ μα κα ρι ζε Θε
ο το κε α γνη α ει παρ θε νε

Τροπάρια.

Υπερ α γι α θε ο το κε σω σον η μας

Ινα σοι πι ζοι το και ρε κραυ γα ζομενοι δι α

σθ της χα ρας με το χοι γε νο με ε νοι της α ι

δι ι ου ρυ σαι η μας πειρα σμ βαρ βα ρι κης α

λω σε ως και πα σης α αλλης πλη γης δι

α πλη η η η θος κο ρη πα α ρα πτω σε ων

ε πι ς της βρο τοις αμαρ τα νσιν

Υπερ α γι α θε ο το κε σω σον η μας

Ω φθησ φω τι σμος η μων και βε βαι ω σις ο θεν

βο ω μεν σοι και ρε ασ ρον α δυ υ τον ει σα γον

κο ο σμω τον με γαν η λι ον και ρε Ε δεμ α

νοι ξα σα την κε κλει σμε ε νην α γνη και ρε

στυ υ υ υ λε πυ ρι νε ε ει σα γσ σα εις

την α νωζω ην το αν θρω πινον

Υπερ α γι α θε ο το κε σω σον η μας

Στω μεν ευ λα βως εν οι κω θε υ η μων και

ε εκ βο η σω μεν και ρε κο σμδ Δε σποι οι να και

ρε Μα ρι ι α Κυ ρι α παν των η μων και ρε

η μο νη α μω μος εν γυ ναι ξι ι και κα λη

και ρε σκε ε ε ευ ος μυ ρον το ο α κε νω

τον ε πι σε κε νω θεν εις δε ξα μενον

Υπερ α γι α θε ο το κε σω σον η μας

Ηπε ρι στε ρα η τον ε λε η μο

να α πο ο κυ η σα σα και ρε α ει πα ρ θε ε

νε Ο σι ων πα αν των και ρε το καυ χη μα των

α θλη των στε φα νω μα και ρε α πα αν των

τε των δι και αι αι αι ων θει ον ε εγ κα

λλω πι σμα και η μων των πι ζων το δι α σω σμα

Υπερ α γι α θε ο το κε σω σον η μας

Φ ^{Πα} ει σαι ο Θε ος ^M της κλη ρο ^{B8} νο μι ας ^Δ σθ ^Δ τας
 α μα ρ τι ας η μων ^{Πα} πα σας πα ρα βλε πων νυν ^Π εις
 τϑ το ε ε χων εκ δυ υ σω πϑ σαν σε ^M την ε
 πι γης α σπο ρως σε ^Δ κυ ο φο ρη η σα α σαν ^Δ
 δι α με ε ε ε γα ^{B8} ε λε ο ος θε λη σαν
 τα ^Π μο ρ φω θη ναι χρι ^Π σε το αλ λο τρι ον ^Π

Τοῦ Τετραωδίου. Ὠδὴ θ'.

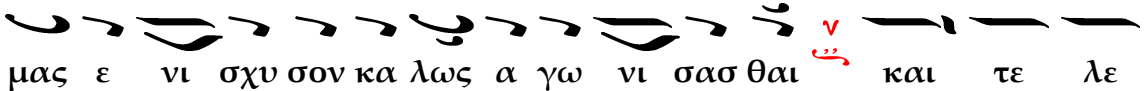
Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν. Ἦχος π̣' Δι-ϑ.

Α γι οι τϑ Θε ος ^Δ πρε σβευ σα τε υ περ η
 μων ^Δ
Ω ς φω σως η λι ος α α να τει λαν τες ^Π πα σαν την
 γην α κτι σιν ευ σε βει ας οι μα ρ τυ ρες ^Π και λα μπα σι
 θαν μα των ε φω τι σαν ^Δ και της πο λυ θε ει ας σκο
 τος η φα νι σαν ^Δ ων ταις ι κε σι αις ο Θε ος η
 μας ε λε η η σον ^Δ

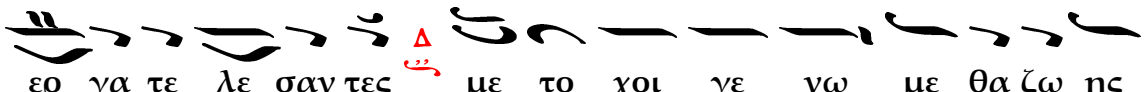
Α γι οι τϑ Θε ος ^Δ πρε σβευ σα τε υ περ η

μων

Στρατος Μαρτυρων ακαταγωνιστος

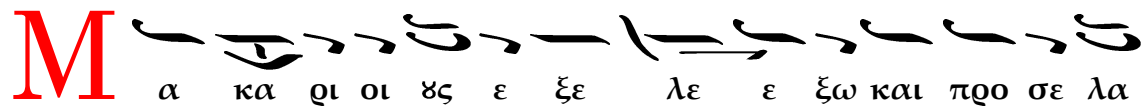
μας ενισχυσον καλωσ αγωνισασθαι

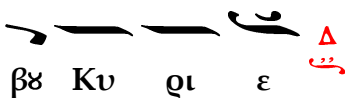
σαι νηστειας τοσταδιον

εργατελεσαντες

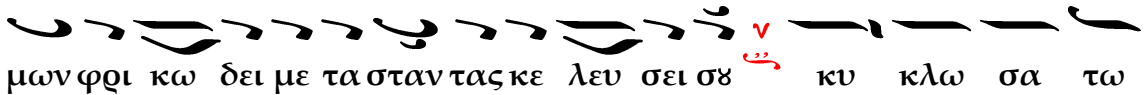
αγαλιωμεενοι

Νεκρώσιμον.

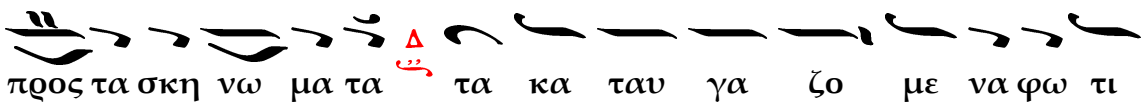
Μακαριοις εξελεξω και προσελα

βς Κυριε

Ησηφθασατωχηστο της Κυριε

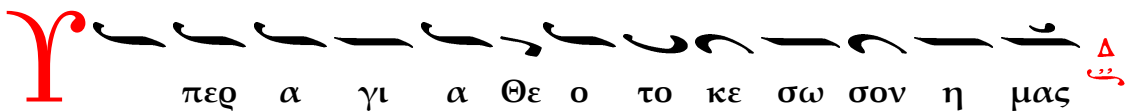
μων φρικωδειμετασαντας κελευσεις

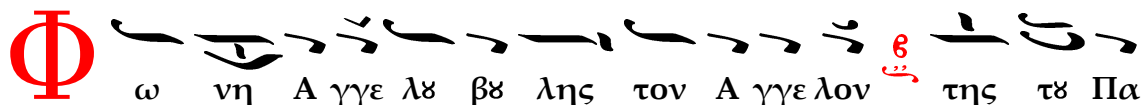
αυτς σ το ελεος

προστασκηνω ματα

τω τς προσωπς

Θεοτοχίον.

Υπεραγια Θεοτοκωσον ημας

Φωνη Αγγελβλης τον Αγγελον

τροσαρ ρη τως Θε ο το κε Ε κυ η σας τας φω νας εν

των δα λων σα προσ δε ξαι ας εν τω της Νη στει ας

χρο νω προ σα γο μεν και ταυ τας προ ση γα γε Θε ω Ως

περ θυ μι α α μα

Εἰρμὸς ἕτερος. Ὡδὴ θ'.

Ἦσαῖα χόρευε. Ἦχος π̣ᾠ̣ κ̣ε ρ

Δ ο ξα σοι ο Θε ο ος η μων δο ξα σοι

Τ ε λων τες πα νη γυ ριν Μαρ τυ ρι κην

ση η με ρον λα οι σκι ρ τη σω μεν εν ω δαις με ελ

πον τες Χρι στω τω α θλο θε τη σα ντι και τας

νι ι κας κα α τα των εχ θρων τσ τοις πα ρε χο

ντι ον εν υμ νοις με γα λυ νο ο μεν

Δ ο ξα σοι ο Θε ο ος η μων δο ξα σοι

Ο νυ ξι ξε ο με νοι και τμη θε εν τες

ξι ι φει με λη δον συ νη φθη τε τω Χρι στω α α

γα πη τι κως πα νευ φη μοι Μαρ τυ ρες δι ο και

νυν εντοις 8 ρα νοις α γαλ λι ω με νοι υ περ παν

των ι κε τευ σα α τε

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι

Ο μο 8 σι ο τη τι α νυ μνω ω σε

α α ναρ χε Τρι ας σε πτη ζω αρ χι κη α α τμη

τε Μο νας Πα τηρ ο α γεν νητος και γεν νη τε Λο

γε και Υι ε Πνευ μα το α γι ον η μας σωσον τας

υ μνω ντα ας σε

Θεοτοχίον.

Κ αι νυ υν και α ει και εις τας αι ω νας των

αι ω νων α μην

Υ περ νυν ο το κος 8 Θε ο μη η τορ

α α νευ γαρ αν δρος η συλ λη ψις εν σοι και αι παρ

θε νι κως η κυ η σις γε γο νε και γαρ Θε ος ε

στιν ο τεχ θεις ον με γα λυ νον τες σε Παρ θε νε μα

κα ρι ζο ο μεν

Τοις Ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῆ αὐτῆ ἐθαυ
μασῶσεν ὁ Κύριος

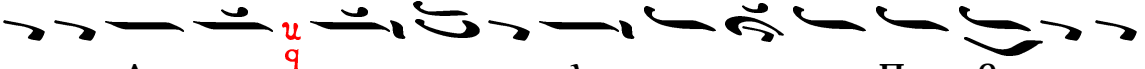
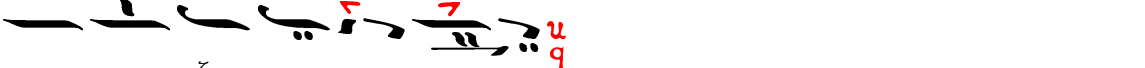
Τὸ γενναίον στρατεύμα τῆ Ἀνακτοῦ παν
τῶν καὶ Θεῶ τῆς Μαρτυρίας ἐνώδαις στεῖψε
μεν λαοὶ αὐτοὶ γὰρ ἐνίκησαν δαιμονίκας φα
λαγγασσάφους ἀναμειποντες τὸν Δεσποτὴν με
γαλυνομένον

Μακαριοὺς ἐξελεξώκαί προσελα
βῶ Κυρίῃ

Ὀτε παντοπλάσμασ ἀναστήσης
κρίνεσθαι Χριστέ ἡς προσελαβῶ καὶ νυν
δὲ ἡλῶσ πίστῃς ἐλησον συγγνωθίτα ἐν
βιωπαισμάτων καὶ συν Ἁγίοις σῶ
ἀναπαύωνεις αἰωῶνας αὐτῆς

Ὁ εἰρμός.

Ἡσαΐα χορευεῖ ἡ Παρθένος

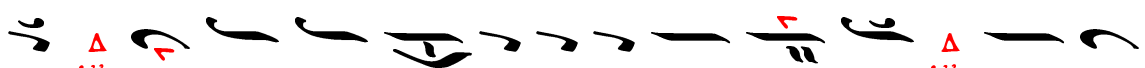

 ε ε σχεν εν γα στρι και ε τε κεν υι ον το ον Εμ

 μα ν8 ηλ Θε ον τε και αν θρωπον Α να το λη ο

 νο μα Αυ τω ον με γα λυ νον τες την Παρ θε νον μα

 κα ρι ζο με ε ε ε εν

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἰ δυνάμεις...

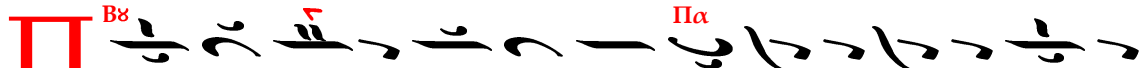
ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε. Ἦχος Δι - θ

Tο απ αι ω ω νος ση η με ρον γνω ρι

 ζε ται αι μυ στη η ρι ον ο τ8 Θε 8 Θε ε ος Λο

 ο ο γος Γι ος Πα αρ θε ν8 8 Μα ρι ι ας δι

 ευ σπλα γχνι ι αν γι ι νε ται και χα α ρας ε

 ευ α γγε ε λι α ο Γα βρι η ηλ προσ φθε ε γγε

 ται μεθ 8 βο η σω ω μεν πα αν τες χαι ρε

 η η Μη τη ηρ Κυ ρι ι 8 (δίζ)

ΑΙΝΟΙ

Ἦχος Πα φ

Πα σα πνο ο η αι νε σα τω ω το ον Κυ υ

υ ρι ι ι ον ^{B8} αι νει τε τον Κυ ρι ι ον εκ
 τω ω ων ου ου ρα α α νων αι νει ει τε α
 α αυ το ον εν τοις υ ψι ι ι στοις ^{B8} σοι προ ε
 ε πει υ μνος τω Θε ε ε ω ω ^ε₇

A ^{B8} ι νει ει ει τε α αυ τον πα αν τες οι Α
 α αγ γε λοι οι α α αυ του ^{B8} αι νει ει ει ει τε
 α αυ τον ^{Δι} πασαι αι δυ να ^Δ α α μει εις α α αυ
 του ^{B8} σοι προ ε ε πει υ μνος τω Θε ε ε ω ω ^ε₇

Ἡ Στιχολογία

Ἦχος ^Δ Βου ^ε₇

A ^{B8} ι νει τε αυ τον η λι ος και σε λη νη αι νει
 τε αυ τον παν τα τα α στρα και το φως ^ε₇

A ι νει τε αυ τον οι ου ρα νοι των ου ρα
 νων ^Δ και το ³ υ δωρ το υ περ α νω των ου ρα νων ^ε₇
 αι νε σα τωσαν το ο νο μα Κυ ρι ου ^ε₇

O τι αυ τος ει πε και ε γε νηθησαν ^Δ αυ

τος ε νε τει λα το και ε κτι σθησαν ^ε_{7x}

Εστησεν αυ τα εις τον αι ω να και εις τον αι

ω να τσ αι ω νο ος προ σταγ μα ε θε το και ου

πα ρε λευ σε ται ^ε_{7x}

Αι νει τε τον Κυ ρι ον εκ της γη ης δρα κον τες και

πα σαι α βυσσοι ^ε_{7x}

Πυρ χα λα ζα χι ων κρου σα λλος πνευ μα κα ται γι

ι δος τα ποι εν τα τον λο γον αυ τσ ^ε_{7x}

Τα ο ο ρη και παν τες οι βε νοι ^Δ₂₂ ξυ λα

καρπο φο ο ρα και πα σαι κε δροι ^ε_{7x}

Τα θη ρια και παν τα τα κτη η νη ^Δ₂₂ ερ πε τα

και πε τει να πτερω τα α ^ε_{7x}

Βα σι λεις της γης και παν τες λα οι ^Δ₂₂ αρ χοντες

και παν τες κρι ται γης ^ε_{7x}

Νε α νι σκοι και παρ θε νοι προ σβυ τε ροι με τα

νε ω τε ρων ^Δ₂₂ αι νε σα τω σαν το ο νο

μα Κυ ρι ου ο τι υ ψω θη το ο νο μα αυ τς μο

ο νς ^ε_χ

Η ε ξο μο λο γη σις αυ τς ε πι γης και

ου ρα νς ^Δ_δ και υ ψω σει κε ρας λα υ αυ τς ^ε_χ

Υ μνος πα σι τοις ο σι οις αυ τς ^Δ_δ τοις υι οις Ισ

ρα ηλ λα ω ε γγι ζον τι αυ τω ^ε_χ

Α σα τε τω Κυ ρι ω α σμα και νον ^Δ_δ η αι

νε σις αυ τς εν Εκ κλη σι α ο σι ων ^ε_χ

Ε υ φραν θη τω Ισ ρα ηλ ε πι τω ποι η σαν

τι αυ τον ^Δ_δ και οι Υι οι σι ων α γαλ λι α σθω

σαν ε πι τω βα σι λει αυ των ^ε_χ

Α ι νε σα τω σαν το ο νο μα αυ του εν χο

ρω ^Δ_δ εν τυμ πα α νω και ψαλ τη ρι ι ω ψαλ λα τω

σαν αυ τω ω ^ε_χ

Ο τι ευ δο κει ει Κυ ρι ος εν τω λα ω αυ τς ^Δ_δ

και υ ψω σει πρ α εις εν σω τη ρι α ^ε_χ

Κ αυ χη η σονται ο σι οι εν δο ξη ^Δ_δ και α

γαλ λι α σονται ε πι των κοι των αυτων ^ε_χ

Α ι υ ψω σεις τς Θε ου εν τω λα ρυγ γι αυ

των ^Δ_δ και ρομ φαι αι δι στο μοι εν ταις χερ σιν αυτων ^ε_χ

Τ ς ποι ησαι εκ δι κησιν εν τοις ε θνεσιν ε λεγ

μς εν τοις λα οις ^ε_χ

Τ ς δη ησαι τς βα σι λεις αυ των εν πε δαις και

τς εν δο ξς αυτων εν χει ρο πε δαις σι δη ραις ^ε_χ

Τ ς ποι ησαι εν αυ τοι οις κρι μα εγ γρα πτον ^Δ_δ

δο ξα αυ τη ε σται πα σι τοις ο σι οις αυ τς ^ε_χ

Α ι νει τε τον Θε ον εν τοις α γι οις αυ τς ^Δ_δ

αι νει τε αυ τον εν στε ρε ω μα τι ^Δ_δ της δυ να με ως

αυ τς ^ε_χ

Ἰσῶμεν στίχους δ' καὶ φάλλομεν

Στιχηρὰ προσόμοια.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν. Ἦχος ^Δ_δ Βου ς

Στίχ. α'. ^ε_χ **Α** ι νει τε αυ τον ε πι ταις δυ να

στει αἰσαυ του αἰ νει τε αυ τον κα τα το πλη

θος της με γα λω συ νησαυ του

Κε κρυμ με νον μυστη ρι ο ον και Α γγε

λοις α γνω ριστον Γα βρι ηλ πι στε ευ ε ται ο ο Αθ

χα γγελος και ε πι σε νυν ε λευ σε ται την μο ο

νην α κη ρα τον και κα λην πε ρι στε ραν και τϛ

γε νϛς α να κλησιν και βο η σει σοι Πα να γι ι

α το χαι ρε Ε τοι μα ζα δι α λο γϛ Θε ον

Λο ο γον σε ταις λα γο σινεις δε ξασθαι

Στίχ. β'. **Α**ι νει τε αυ τον εν η χω σαλ πι

γγος αι νει τε αυ τον εν ψα λτη ρι ω και κι θα

ρα

Κεκρυμμένον μυστήριον, ...

Στίχ. γ'. **Α**ι νει τε αυ τον εν τυ μπα νω και χο

ρω αι νει τε αυ τον εν χορδαι αις και ορ γα α

νω

Φ ω το φο ρον πα λα τι ο ον η τοι μα
 σθησοι Δε σποτα η νη δυς η α αχραντος τη ης Θε
 ο παιδος δευ ρο προς τς το κα τα βη θι οι κτει ει
 ρας το πλα σμα σφ φθο νε ρως πο λε μη θεν και δσ
 λει ακρα τς μενον τς α λα στο ρος και το κα αλ
 λος το πρω ην α πο λε σαν και την σην σω τη ρι
 ω ω δη προ σα να με νονκα τα βα σιν

Στίχ. δ'. **Α** ι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις ευ
 η χοις αι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις α λα λα
 γμου πα σα πνο η αι νε σα α τω τον Κυ ρι ον

Γ α βρι ηλ ο Αρ χα γγε λο ος ε πι σε
 Πα να μω μη τε εμ φα νως ε λε ευ σε ται και αι βο
 η σει σοι χαι ρε κα τα ρας λυ τη ρι ον πε σο ο
 ντων α νορ θω σις χαι ρε μο νη ε κλε κτη τω Θε
 ω χρη μα τι σα σα χαι ρε εμ ψυ χε τς η λι ι
 σ νε φε λη υ πο δε χς τον Α σω μα τον εν

μη η τρα^Δ τη ση οι κη σαιθε λη σαντα^Β

Δόξα. Καὶ νῦν. Ἰδιόμελον.

Ἦχος Πα ρ

Δοξα α Πατρι ι ι ι και αι Υι υι υι ω^Π

και α γι ω ω Πνε ευ μα α α τι^Π

Και νυ υ υ υν και α α ει^Δ και εις τσ δ δς

αι ω ω ω νας^Δ των αι ω ω νων α α α

μη^Π

Γλωσαν ην ουκ ε ε γνω^Δ η κου ου ου σε εν

η Θε ο ο το ο ο ο οκος^Π ε λα λειγαρπος

αυ την ο Αρ χαγ γε ε λος του Ευ αγ γε λι σμου τα

α ρη η μα α α τα^Β ο θεν πι στως δε ξα με

νη το ον α σπα α σμον^Δ συ νε λα α βε ε σε τον

προ ο αι ω ω νι ο ον Θε ε ε ον^Π δι ο

και η μει εις α γαλ λο ο με νοι βο ω ω ω ω

με ε ε εν σοι^Π ο εξ αυ της σαρκω θεις α τρε^Β

πτως Θε ε ος ει ρη νην τω κο σμω ω δω ρη η
 σαι και ταις ψυ χαις η μω ω ων το με γα α ε λε
 ο ος

Και εὐθὺς ψάλλεται
 Η ΜΕΓΑΛΗ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ
 Δοξολογία Μανουήλ Πρωτοφάλτου.

Ἦχος Βου

Δ ο ο ξα σοι τω δει ξαντι το φως δο ξα εν υ
 ψιστοις Θε ω και ε πι γης ει ρη η νη εν αν θρωποις εν
 δο κι ι α

Υ μνου ου μεν σε ευ λο γου μεν σε προ σκυ
 νου μεν σε δο ξο λο γου μεν σε ευ χα ρι στου μεν σοι
 δι α την με γα α λην σου δο ο ξαν

Κ υ ρι ε Βα σι λευ ε που ρα νι ε Θε ε Πα τερ
 παν το κρα τορ Κυ ρι ε Υι ε μο νο γε νες
 η σου Χρι στε και Α γι ον Πνε ευ μα

Κ υ ρι ε ο Θε ος ο αμ νος του Θε ου ο Υι
 ο ος του Πα τρος ο αι αι ρων την α μαρτι ι αν του

κοσμου ελεησον ημας ο αι αιωντας α

μαρτι ι ας του κοσμου

Προσδεξαιτην δεησιν ημων οκαθημε

νος εκ δεξιων του Πατρος και ελεησον ημα

ας

Οτισειμονος Αγιος Συειειμονος Κυ

ριος Ιησους Χριστος εις δοξααν Θεου Πατρος α

μηην

Καθεκαστηνημεραν ευλογησω Σε και αι

νεεσωτο ονομα σου εις τον αιωνα και εις

τον αιωνα του αιωνος

Καταξιωσησον Κυριεντη ημε

ρα τα αυτη αναμαρτητους φυλαχθηναι ημας

Ευλογητος ει Κυριε ο Θεος των πα

τεερων ημων και αινετον και δεδοξαμε ε

νον το ονομα σου εις τους αιωνας αμηην

Γ ε ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ η

μας ^Δ_δ κα θα περην λ πι σαμεν ε πι σε ε ^θ_χ

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ε δι δα ξο ον με τα

δι και ω μα τα α σου ^θ_χ (τρεις)

Κ υ ρι ε κα τα φυ γη ε γεν νη η θης η μιν

εν γε νε α και γε νε α ^Δ_δ ε γω ει πα Κυ ρι ι ε

ε λε η σο ον με ι α σαι την ψυ χη ην μου ο τι

ημαρ το ον σοι ^θ_χ

Κ υ ρι ε προς σε κα τε ε φυ γον δι δα ξο ον

με ^Δ_δ του ποι ειν το θε λη μα α σου ο τι συ ει ει

ο θε ο ος μου ^θ_χ

Ο τι πα ρα σοι πη γη ζω ης ^Δ_δ εν τω φω

τι σου ο ψο με θα φω ως ^θ_χ

Π α ρα τει νον το ε λε ο ος σου τοις γι νω

σκου σι ι σε ^θ_χ

Α γι ος ο θε ος ^Δ_δ Α γι ος Ι σχυ ρος ^Δ_δ Α γι

ος α θα να τος ε λε η σον η μα ας ⁶ (τρεις) _{7x}

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω ^Δ και α γι ω Πνευ μα

τι ⁶ _{7x}

Κ αι νυν και α ει ^Δ και εις τους αι ω νας των αι

ω νων α μη ην ⁶ _{7x}

Α γι ος α θα να τος ε λε η σον η μα ας ⁶ _{7x}

Ἄσματικόν. ⁶ _{7x}

Α α γι ο ος ο Θε ε ε ο ος ^Δ Α α γι

ο ος Ι σχυ υ υ ρο ος ^Δ Α α γι ι ος Α α θα α

α α να α α α τος ^Δ ε ε λε η σο ον η η μα α

α α ας ⁶ _{7x}

«Τὸ προσταχθὲν μουσικῶς» ἅπαξ, ἢ ἐκτενής,
τὰ πληρωτικὰ καὶ ἡ ἀπόλυσις ὡς συνήθως.

Ἦχος ^Λ _{πδ} Νη ρ

Τ ο προ στα χθε εν μυ στι κως λα βων εν

γνω ω ω σει ⁶ εν τη σκη νη η του Ι ω σηφ

σπδ δη ε πε ε ε στη ⁶ ο α σω μα τος λε ε

γων ^Δ τη η α πει ρο γα μω ^{Πα} ο κλι ι νας τη
 κα τα βα α σει τς ς ς ς ς ς ς ^{Πα} χω ρει ει
 ται α ναλ λοι ω ω τως ο λος εν σοι ^Δ ον και
 βλε ε ε πων εν μητρα σ ^Μ λα βον τα δσ λσ
 μοσ φην ^{Δι} ε ξι σταμαι κραυ γα ζωων σοι ^{Νη} χαι ρε Νυ υμ
 φη Α νυ υμ φεευ τε ε ε ε ε ε ^{Δι}
